கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-௧௪.] நளஹு ஆனிமீ [பகுதி-௮.

Vol. XIV. June—July, 1916. No. 8.

ஏநெயகாவியம்.

A short account of Homer's Iliad and Odyssey and Vergil's Aeneid

BY

S. MYLVAGANAM,

a Pandit of the Madura Tamil Sangam and an Undergraduate of the University of London.

புராதனகாலத்திலே, அலங்காரம், நாடகம், மதுரபடனம், சித்திரம், சிற்பம் ஆகிய கலைஞானங்களிற் சிறந்து ஐரோப்பா என்னும் நங்கைக்கு நுதலின்கண்ணணிந்த திலகம்போல்விளங்கியது கிரேக்கதேயம். இத்தேயத்தோராகிய கிரேக்கர் ஆரியவமிசத்தவர் என்பதும், இவர் பேசியபாஷை சிறுபான்மை மற்றைய ஐரோப்பியபாஷைகளையும், பெரும்பான்மை ஸமஸ்கிருதபாஷையையும் ஒத்திருப்பது என்பதும் புராதனசரித்திரநூலாசிரியர்பலருடையதுணிபு. யவன் என்னும் அரசனுடையவமிசத்திற்பிறந்தவராதலால் இவர்க்கு யவனர் என்னும் பெயருமுண்டு. போதியசான்றில்லாமையாற் றமிழ்க்காப்பியங்களிற் கூறப்படும் யவனர் இவரேயென்னத்தாபித்த லரிதாகும். அஃது தாபிக்கப்படுமேல் யவனருடைய பூர்வீகசீர்திருத்தத்துக்குத் தமிழருந் துணைக்காரணரென்னுமுண்மை புலப்படும். ஐரோப்பியதேயங்களுட் கிரேக்கம் ஒழிந்த ஏனையதேயத்தவர் சீர்திருத்தமடைதற்குப் பன்னூறு வருடங்களுக்குமுன் றோன்றியனவும், ஏனையோராற் போற்றப்படுவனவும், பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்தனவுமாகிய இரண்டுகிரேக்ககாப்பியங்க ளுள்ளன. இவற்றையியற்றியவர் ஹோமர் (Homer) என்னுங் கவிசிரேட்டர். இவற்று ளொன்று கதைநடந்த ஈலிய (Ilium) நாட்டின்பெயரால்

*

ஈலியம் (Iliad) எனவும், மற்றையது காப்பியத்தலைவனாகிய உலிசன் (Ulysses, Odysseus) பேரால் உலீசம் (Odyssey) எனவும் வழங்கப் படும்.

நவரசங்களுஞ்செறிந்த காப்பியரத்தினங்களாகிய இவ்விரண்டனுள் முற்படக்கூறப்பட்ட ஈலியம், ஆசியதுருக்கையின்(Asia Minor) வடமேற்றிசையிலுள்ள துரோயநகரத்திலே (Troia துரோயம், Ilium ஈலியம், Pergama பேர்காமம், இந்நகரப்பெயர்கள்) கிரேக்கருக்கும் துரோயருக்கு மிடையில் நடந்த பெரும்போரை விரித்துக்கூறுவது. இந்நகரத்தரசன்பெயர் பிரியமன்னன் (Priamus). இவன் லயமேதன் (Laomedon) புதல்வன். பிரியமன்னன் தனதுபட்டத்தரசியாகிய எக்கூபை(Hecuba)யோடு அரசுபுரிகின்றகாலத்தில் துரோயம் செல்வ மிகுத்த அழகியநகராயிருந்தது. அரசனுக்குப் புதல்வர் ஐம்பதின்மர். இவருள் எகதன் (Hector) என்பான் யுத்தவீரனாகவும், பரிசன்(Paris) என்பான் காமதுரந்தரனாகவும் இருந்தனர். ஒருநாட் பரிசன் ஐதாமலையின் (Mount Ida) சிங்காரத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டுவரும் பொழுது மூன்று தேவஸ்திரீகளைச் சந்தித்தான். அவர்களுள் ஒருத்தி தேவராசனாகிய யோபிதா (Jupiter இம்மொழி ஆங்கிலத்தில் ஜூப்பிற்றர் என்று உச்சரிக்கப்படும். ஆயினும் லத்தீன்பாஷையில் யூப்பிதர் என்றாவது யோபிதர் என்றாவது உச்சரிக்கப்படவேண்டும். Jove என்பதனையும் ஆராய்க. லத்தீன் j, t தமிழ் ய, த வை யொக்கும். Piter பிதாவெனப்பொருள்படும்)வின்மனைவி யூனோ (Juno எரை Here என்றும்பெயர்). மற்றவள் கலாசாஸ்திரநாயகியாகிய மீனேர்வை (Minerva, பாலசி Pallas என்றும் பெயர்) மற்றவள் காமதேவதையாகிய ஆவிரதை (Aphrodite, வீநசை Venus என்றும் பெயர்). இவர்களுள் ஒவ்வொருத்தியும் தான் எஞ்சியஇருவரினும்பார்க்க அழகிற்சிறந்தவளென வாதிட்டுக்கொண்டுவரும்பொழுதுபரிசனைச் சந்தித்தமையாற் றங்களுடையவழக்கைத்தீர்த்துவிடும்படி யவனைக்கேட்டனர். தனக்கு மிகுந்த அழகுடைய ஒருபெண்ணைக்கூட்டிவைப்பதாக ஆவிரதைகூறிய இரகசியவார்த்தையி லீடுபட்ட பரிசன் அவளே அழகிற் சிறந்தவளெனத் தீர்ப்பிட்டான். இதனைக்கேட்ட யூனோ "பழிக்கஞ்சாது இவ்வாறுகூறினையல்லவா? என்சமர்த்தையுங்காட்டுகிறேன்" என்றுசொல்லிப் போய்விட்டாள்.

பின்னர் ஆவிரதை தன்னுடையவாக்குத்தத்தத்தின்படி இலக்கதமோனியதேயராசனாகிய (Lacedæmon, Sparta)மேனிலாவனுடைய (Menelaus) மனையாட்டியும், இலேதை(Leda)யிடத்து யோபிதா உண்டாக்கிய இரண்டுமுட்டைகளுள் ஒன்றிலிருந்துதோற்றியவளும், அழகிற்சிறந்தவளுமாகிய எலேனா(Helena Helen)வைக் கவர்ந்து கொள்ளும்படி பரிசனுக்கு உதவிசெய்தாள். பரிசன் எலேனாவைத் தன்னூர்க்குக்கொண்டுவந்து மனைவியாக்கிக்கொண்டான். இதனையறிந்த மேனிலாவன், தானையர் (Danaii) ஆர்கொலிக்கர் (Argolici) அக்கியர் (Achivi) பேலசகர் (Pelasgi) எனப் பல்வேறுவகைப்பட்ட கிரேக்கர்களைத் தனக்குப் படைத்துணையாகவும், தனதுசகோதரனும் மீசேனதேசத்தரசனுமாகிய அகமன்னனை(Agamemnon)ச் சேனைத் தலைவனாகவுங்கொண்டு துரோயருக்கெதிராகப்படையெடுத்துவந்தான். கிரேக்கசேனை ஈலியநகரத்தை முற்றுகையிட்டுக்கொண்டது. இருதிறப்படைகளுக்குமிடையிற் பத்துவருஷகாலமாகப் பெரும்போர்நடந்தது. யவனருட் சிறந்தவீரனாகிய அகிலேசன் (Achilles) என்பான் அகமன்னன்மேற் பிரீதியின்மைகாரணமாகப் போர்செய்தற்கு மனமில்லாதவனாயிருந்தானாயினும் தன்னுடைய உற்றசினேகிதனாகிய பத்திரோகலனைத்(Patroclus) துரோயசேனாபதியாகிய ஏகதன் கொன்றுவிட்டான் என்றுகேள்விப்பட்டமாத்திரத்தே ஆயுதமேந்தித் தனிச்சமர் புரிந்து ஏகதனைக்கொன்றான். தன் றமையனிறந்தசெய்தியையறிந்த பரிசன் அகிலேசனையெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அவனைத் தன் வாளுக்கிரையாக்கினான். அகிலேசன் பட்டானெனக்கேள்வியுற்ற யவனத்தலைவர் இனியுத்தத்தினாலன்றி யுத்தியினாலே துரோயரைவெல்லவேண்டுமென்றெண்ணி உலிசனுடையசொற்படி மரத்தினால் மலைபோலப் பருத்த பரியுருவமொன்றைச் செய்துமுடித்தனர். அதன் வயிற்றினுள்ளே போர்வீரர்பலரை யாயுதபாணிகளாயிருத்திப் பகைவரையேமாற்றிக் குதிரையை நகரத்துள்ளேயிழுத்துப்போம்படிசெய்யுமாறு சினன் என்பானைநிறுத்தி எஞ்சியவர்கள் பகற்பொழுதைத் தனததீவத்திற் (Tenedos) கழிக்குமாறு கப்பலேறிச்சென்றனர். விடிந்தபின் துரோயநகரத்தார் கிரேக்கரைக்காணாமையாற் றுன்பம் இன்றோடு தொலைந்ததென்றெண்ணிக் கபாடங்களைத்திறந்து வெளியே வந்து

போர்க்களத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டுவரும்போது பரியுருவத்தைக்கண்டனர். அதனை யாதுசெய்யலாமென் றாலோசித்துக்கொண்டிருக்கையில் வஞ்சனாகிய சினன் வேண்டுமென்று சில ஆயர்கையிற்சிக்குண்டு அரசனுடையமுன்னிலையில் இழுத்துவரப்பட அவனிடத்தில் மரப்பரியின் விருத்தாந்தத்தைச்சொல்லும்படி கேட்டனர். அவன் சொன்னமறுமொழியால் ஏமாந்த துரோயநகரத்தார் வாத்தியகோஷங்களோடு குதிரையையிழுத்துப்போய் நகரமத்தியில்வைத்துவிட்டு யாமப்பொழுதாம்வரையும் உண் டாடிக் களித்துப் பின்னர் அயர்ந்துநித்திரை செய்தனர். சினன் அர்த்தராத்திரிகாலத்திற் குதிரையின் வயிற்றையும் நகரியின்கபாடத்தையுந் திறந்துவிடத் தனதுதீவத்திலிருந்து திரும்பி வந்தவர்களும் உண்ணின்றவர்களும் ஒருங்குகூடி நகரமுழுவதையும் அதஞ்செய்தனர். ஆவிரதைக்கும் அங்கிசனுக்கும் (Anchises) புத்திரனாகிய ஏநேயனுஞ்(Aeneas)சிலபரிசனங்களும் மாத்திரமே யவனர் கைக்ககப்படாது தப்பியோடினர். மேனிலாவன் றன்மனைவியைமீட்டுக்கொண்டு தனதுதேயத்துக்குத் திரும்பினான். இதனோடு ஈலீயகாவியம் முடிகின்றது.

யவனசேனாபதியாகிய உலிசன் வழியிற் பற்பலஇடர்களுக்குத்தப்பிப் பத்துவருஷகாலம் அலைந்துதிரிந்து தன்னூர்க்குவந்து தானில்லாத காலத்துக் கற்புடைய தன்மனைவியை வலிந்துகொள்வதற்குமுயற்சித்த பலரையும் தன் வில்வலிமையினால்வென்று தன்னாட்டைப் பரிபாலித்தலே உலீசகாவியப்பொருளாகும். இருபத்துநான்கு இருபத்துநான்கு படலங்களாக வகுத்தியற்றப்பட்ட இவ்விரண்டுகாவியங்களும், மூலபாஷையாகிய யவனபாஷையினின்றும் பல்வேறுபாஷைகளினும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் போற்றிப் படிக்கப்பட்டுவருகின்றன.

துரோயநகரில் நின்றுதப்பிய ஏநேயனுடையசரிதம், உரோமாபுரிச் சக்ரவர்த்தியாகிய (Roman Emperor) ஆகஸ்டஸ் (Augustus) மன்னனுடைய சமஸ்தானவித்துவானாகிய வேர்ஜிலியா (Vergilius) என்னுங் கவிசிரேஷ்டரால் லத்தீன்பாஷையிற் பெருங்காப்பியமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமஸ்கிருதங்கற்குமிளைஞர் இரகுவம்மிசம், மாகம் முதலிய காப்பியங்களில் இரண்டொருசருக்கங்களையாவது கற்பதுபோல லத்தீன்பாஷையைக்கற்போர் இந்தநூலின் பன்னிரண்டு பரிச்சேதங்களுள் இரண்டுமூன்றையாவது கற்பது வழக்கம். யானும்

லண்டன் சர்வகலாசாலைப்பரீக்ஷைகாரணமாகச் சிற்சில பரிச்சேதங்களைக் கற்கநேர்ந்தது. லத்தீன்பாஷையைத் தமிழ்மூலமாகக்கற்பதெளிது. இலக்கணமரபிலுங் கட்டுரைத்தொடர்பிலும் லத்தீன்பாஷை மிகுதியுந் தமிழ்மொழியையொத்தது. இவ்விருபாஷையிலும் வேற்றுமையுருபுகள்கொள்ளும்பொருளை யொப்பிட்டுப்பார்க்குமிடத்து இதனுண்மை புலப்படும். "தான்," "நான்" என்பனவற்றிடையே வேற்றுமையில்லாத ஆங்கிலபாஷைமூலமாக லத்தீன்பாஷையைக்கற்றலரிது. ஏநேயகாவியத்தின்பொருணடையையுங் கவிரசத்தையும் பார்த்தபோது இதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தியற்றவேண்டுமென்னும்ஆசை பிடர்பிடித்துந்தச் சிற்சிலபாகங்களைத் தமிழிலமைத்தேன். அவற்றுள் ஒருபாகத்தை யிவ்வியாசமுடிவிற் றருகுவன். வேர்ஜிலியருடையகவிமாட்சியைத்தெரிக்கவிரும்பினேனுகையால் 'வையமென்னை யிகழவும் மாசெனக் கெய்தவும் மிஃதியம்பினன்.'

யவனகாவியங்களும் இதுவுஞ் சம்பந்தமுடையபொருளனவாகலின் அவற்றைமுதற்கட் டந்துரைக்கவேண்டியதாயிற்று. இனி ஏநேய காவியப்பொருளைத் தொகுத்துக்கூறுவேன்.

முதற்பரிச்சேதம். யூனோவினுடைய கட்டளைப்படி ஏயலன் (Aeolus) என்னும் மாருதராசன் ஒருபிரசண்டமாருதத்தையுண்டாக்கக் காப்பியத்தலைவனாகிய ஏநேயனுடைய கப்பல் அதிலகப்பட்டு ஆபிரிக்காவின் வடபாரிசத்தைச்சேர்தல்; ஈண்டுக் கார்த்தாக்கினியநாட்டுக்கரசி(Carthaginian Queen)யாகிய திதை (Dido) என்னும் மாது ஆவிரதையின் சூழ்ச்சியிலகப்பட்டு ஏநேயன்மேல் மையல்கொள்ளுதல்; விருந்தளித்தல்; விருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுமாறு கேட்டல்.

உ-ம் ப-ம். மரப்பரிச்சூழ்ச்சி யித்தன்மைத்தெனல்; துரோயநகரின் அழிவுகூறல்.

௩-ம் ப-ம். காப்பியத்தலைவன் பற்பலஇடங்களுக்கும்பிரயாணஞ் செய்தல்; தந்தையாகிய அங்கிசனுடைய மரணத்தையுரைத்தல்.

௪-ம் ப-ம். தேவர்களுடையகட்டளைப்படி அந்நாட்டைவிட்டு இரகசியமாகவெளிப்படல். திதை காதன்மிகுதியாற் பிரிவாற்றாது தற்கொலைபுரிந்துகொள்ளுதல்.

ரு-ம் ப-ம். காப்பியத்தலைவன் சிசிலியிற் (Sicily) பலவித விளையாடல்களையுங்கண்டு அப்பாற்போய் இத்தாலி(Italy)யைச்சேர்தல்.

சு-ம் ப-ம். பாதாளஉலகிற்குப்போய் இறந்த பலரையுந் தன்றந்தையையும் உரோமாபுரிக்கரசராகப் பிறக்கப்போகின்றவர்கள் பலரையுங் காண்டல்.

எ-ம் ப-ம். இத்தாலியில் லத்தினன் (Latinus)என்னும் மன்னனால் உபசரிக்கப்படல். ஆரதேயத்தரசனாகிய (Ardea) தூர்ணனாற் (Turnus) காதலிக்கப்பட்ட லவினியா (Lavinia) என்னும் ராசகுமாரியை விரும்புதல்.

அ-ம் ப-ம். அருக்கதேயத்(Arcadian)தானாகிய ஏவாந்தர் (Evander) என்பானைப் படைத்துணைகோடல்; தாயாகிய ஆவிரதையிடங் கவசம்பெறல்.

கூ-ம் ப-ம். பிறதுணைவரை நாடிப்போதல்; தலைவனில்லாத சேனையோடு தூர்ணன் போர்புரிதல்.

க0-ம் ப-ம். யுத்தம். தேவராசனாகிய யோபிதா ஒருபக்கத்துக்கும் உதவிசெய்யவேண்டாமெனத் தேவர்களுக்குக் கட்டளையிடுதல்.

கக-ம் ப-ம். யுத்தம்.

கஉ-ம் ப-ம். காப்பியத்தலைவன் தூர்ணனோடு போர்புரிந்துவெல்லுதல்.

கவிகூறுகிறபடி பிற்காலத்திற் பலதேசங்களையுங் கைக்கொண்டு அரசுபுரிந்த உரோமாபுரிச்(Rome)சக்ரவர்த்திகளுட் பலர் ஏனேயருடையவம்மிசத்தவர்களாவார்.

ஒவ்வொருபரிச்சேதமும் ஏறக்குறைய 800 அடிகளைக்கொண்டன.

இரண்டாம்பரிச்சேதத்தின் முதல் 153 அடிகளின் மொழிபெயர்ப்பு வருமாறு:—

[குறிப்பு.—காப்புச்செய்யுள் வேறு.]

காப்பு.

அலர்ந்தவெண்சலசமாகுமாசனத்தமர்ந்தபாதம்
புலந்தவிர்தவத்தர்நாளும்புலரியிற்போற்றுபாதம்
நலந்திகழ்பதுமபாதம்நாயினுங்கடையனுவிற்
கலந்திருந்தருளியிந்தக்கவிதையைக்காக்கும்பாதம்.

நூல் இரண்டாம்பரிச்சேதம்.

1. ஓசைநின்றதுயர்வுடைத்தாகிய
ஆசனத்தமர்ந்தார்மனமுங்கவர்
மாசிலாப்புகழ்மன்னுமேநேயனும்
பேசலுற்றனன்பின்வருமாறரோ.

2. நிறமுமெங்கள்செழும்பதிமாட்சியும்
மறையமாற்றலர்மாற்றும்வகையினை
யிறைவிகேட்டனையெந்துயர்மீட்டுற
அறையவென்னிலரிதெமக்காகுமால்.

3. எண்ணுமிக்கதையேதிலர்கேட்பினுங்
கண்ணினீருகுவாரகல்கங்குல்வாய்
விண்ணைவிட்டிழிதாரகைமென்றுயில்
பண்ணுமென்னப்பகர்ந்திடுமாயினும்.

4. தந்துநெஞ்சந்தளர்வுறுமாயினும்
அந்தநீள்பதிக்கெய்தியவந்தமும்
எந்தமக்குறுமின்னலுங்கேட்டிடச்
சிந்தைவைத்தனையாதலிற்செப்புவன்.

வேறு.

5. வருடம்பற்பலகழிந்தனதானையர்மகிபர்
விரவும்போரிலுல்விதியினன்மிகுதியுமெலிந்து
பரவும்பாலசியருள்கொடுமரத்தினுற்பருத்த
துரகமொன்றினையமைத்தனர்மலையெனத்துலங்க.

பாலசி (Pallas, Minerva) தானையர் (Danaii).

6. தீதிலாதுதம்மூர்செலவழிபடுதேவுக்
கீதொர்காணிக்கையென்றபொய்வாசகமியம்பிக்
கோதிலாயுதம்பூண்டவொர்குழுவினைமறைவாய்
நீதியற்றவர்பரியிருள்வயிற்றிடைநிறைத்தார்.

வேறு.

7. இவ்வணஞ்செய்தபின்னரியல்பெறுபிரியமன்னன்
செவ்வியகோளுட்செல்வஞ்செறிபுகழ்த்தனததீவம்
தெவ்வராற்பாலையானதிடர்க்கரைகலங்களஞ்சும்
அவ்விடநாடியோடியடைந்தனர்மறைந்துநின்றார்.

பிரியமன்னன் (Priamus) தனததீவம் (Tenedos).

8. சென்றனர்கப்பலேறிச்செழியமீசேனநாடி
நன்றிதுவெனத்துரோயநகருளார்துயரநீங்கி
வன்றிறற்கபாடமுற்றும்வல்லிதிற்றிறந்துபோந்தார்
அன்றவர்நீத்தபாடியனையகண்டகமகிழ்ந்தார்.

மீசேனம் (Mycenæ).

9. தொலப்பியர்சூழலீதேதோன்றுமிவ்விடங்குரூர
வலத்தகிலேசன்பாடிமற்றிதுபோர்செய்தானங்
கலத்திரட்கிடமீதென்றார்கந்துகம்வியந்தார்கன்னி
நலத்தின்மீனேர்வைக்கன்னார்நல்குதக்கணையாமென்றார்.

தொலப்பியர்(Dolopes)அகிலேசன்(Achilles)மீனேர்வை(Minerva)

10. ஆயிடையருந்துரோயமழித்திடும்விதியினாலோ
தீயவஞ்சனையினாலோதீமதனெழுந்துநின்று
நேயரேயுள்ளிழுத்துநிறுவுவம்பரியையென்றான்
மாயமதுணராரேனும்மதியுளமாந்தர்சில்லோர்.

தீமதன் (Thymœtes).

11. இங்கிதுபகைவர்சூழ்ச்சியிருங்கடலிடுமினன்றேல்
அங்கியிலெரிமினீண்டஅகட்டினைப்பிளந்துபார்மின்
றங்கியமாயமென்னச்சாற்றினரருகுநின்றோர்
பங்கிரண்டாகிவேறுபலப்பலகூறினாரே.

12. ஒருபெருந்திரளாற்சூழுண்டுயரிடமிசைநின்றோடி
வருமிலயக்கோன்சார்ந்தமாந்தரைவிளித்துநோக்கிப்
பெருமதியிழந்தீர்கொல்லோபிரிந்தனர்பகைவரென்று
கருதினிர்கொல்லோஅன்னார்காரியமுணர்கிலீரோ.

இலயக்கோன் (Laocoon).

13. அம்மவவ்வுவிசன்செய்தியறிந்ததிம்மட்டோநேரார்
இம்மரப்பொறியினுள்ளேயிருந்திடல்வேண்டுமன்றேல்
எம்மதிணகரமில்லம்எய்தவோர்வழியீதாகும்
நம்மனமடிக்குமாயம்நம்பிடீர்பரியையென்றான்.

14. தருங்கொடையிதுவென்றாலுந்தானையர்க்கஞ்சினேனென்
றிருந்திறலீட்டியொன்றையிவுளியின்விலாப்புறத்திற்
பொருந்திடஎறிதலோடும்புகுந்ததுநடுங்கிநிற்ப
வருந்தினர்குரலினோசைவயிற்றிடையெழுந்ததன்றே.

15. தெய்விகவிதியுமெங்கள்சிந்தையின்றிரிவுமின்றேல்
வெய்யவாள்கொண்டொன்னாரைவெளியிடும்வழியிற்சேர்க்குந்
துய்யவனுரைத்தவாக்குத்துரோயமுநிலையிற்சோரா
தய்யனும்பிரியமன்னனரணமுமழியாதன்றே.

வேறு.

16. இந்தப்பொழுதிற்பிற்புறத்திலிறுகப்பிணித்தஇருகரத்தன்
சிந்தைதிடத்தன்நகர்க்கதவந்திறக்கவிரும்பிச்சிக்குண்டான்
எந்தப்படியுமுடிப்பலெனுமிதயனிளையன்றனையீர்த்து
வந்துற்றனர்பேரார்ப்புடனேமன்னன்முன்னராயர்சிலர்.

17. பகருஞ்சிறையைப்புடைசூழ்ந்துபார்க்கவிரும்புமீலிய
நகரமாக்கள்பரிகசிக்கநானோநீயோவெனநின்றார்
புகல்வனந்தப்பொழுதவன்றான்புரிந்தவஞ்சந்தானையராம்
பகைவர்வஞ்சமனைத்துமிந்தப்பான்மையென்னத்தேர்குதியே.

18. கையிற்படையொன்றில்லாதான்கலங்குநெஞ்சன்சூழ்ந்தவரைப்
பையநோக்கிப்பகர்கின்றான்பாவியேற்குப்புகலிடந்தான்
ஐயோகரையோகடலெதுவோவடிமைக்கேதுண்டருகிருந்தார்
வெய்யோரெமருந்தாதனியர்வேண்டிநின்றாரென்னுயிரே.

தாதனியர் (Dardanidæ).

19\. இன்னபகரச்சினந்தணிவுற்றிதயமிரங்கிச்சிறையுண்டான்
றன்னைப்பார்த்தெக்குலத்துதித்தாய்சாற்றத்தகுவதுளதேற்சொல்
என்னக்கூறத்துணிந்துரைப்பான்இறைவஎவையுமியம்புவல்யான்
மன்னுமார்கொலிக்கக்குலம்வந்தேன்மறுத்துப்புகலேனால்.

ஆர்கொலிக்கர் (Argolici).

20\. ஐயசினனைநாணயமிலணங்கொரேழையாக்கிடினும்
பொய்மைகீழ்மையிவைபொருந்தப்புரிவளோநற்புகழ்படைத்த
துய்யன்பெலியகோத்திரத்துத்தோன்றுகுமரன்பலமேதன்
செய்யசீர்த்திப்பிரதாபஞ்செவிப்பட்டிலதோஆங்கவனை.

சினன் (Sinon) நாணயமிலணங்கு (Fortuna) பெலியகோத்திரத்து (Belidæ) பலமேதன் (Palamedis).

21\. மற்றிப்போருக்கெதிரென்னவஞ்சக்கரியாற்றீர்ப்பிட்டுச்
செற்றார்பின்னர்க்குறையுணர்ந்துசிந்தைநைந்தார்பேலசகர்
உற்றநண்புமுறவுமவற்குரியேனரியசிறுவயதிற்
பெற்றதாதைக்குறும்பிடியாற்பெரும்போர்முகத்தையடைந்தேனே

22\. வலியன்மன்னேபலமேதன்மகிபரவைக்கண்மருவுறுநாட்
பொலியும்புகழும்பெயருமுளேன்பொல்லாவஞ்சம்புல்லுமன
உலிசன்வினையானீறியஉலகுதுறந்தானவற்காக
மலியுஞ்சினமுந்துன்புமுளேன்வாணாட்கழித்தேன்வீணாக.

23\. செயங்கொண்டெம்மூர்சேர்ந்ததற்பின்தீர்ப்பளிந்தப்பழியென்ன
மயங்குமனத்தேன்மொழிந்ததனால்வஞ்சன்வெகுண்டானிதுமுத
இயம்புங்கெடுதியாங்குறைகளினையகூறிப்பயமுறுத்தி [லாய்
உயங்குமொழிகள்பலபேசியுயிருங்கவரநினைத்தனனே.

24\. அன்னானமர்ந்தானலன்கருவியாக்கற்கசனைக்கொளுமளவும்
என்னானின்னாதனவியம்பியெய்தும்பயனோவெமரவரும்
ஒன்றாரென்னமதிப்பீரேல்உறுந்தண்டனையைவிதிப்பீரே
இன்னாளிதகன்மனமிதுவேயெய்துங்களியத்திரிதருக்கே.

கற்கசன்(Calchas) இதகன்(Ithacus Ulysses) அத்திரிதர்(Atridæ).

வேறு.

25. இத்திறங்கூறினனிடருழந்திடும்
அத்திறம்வினவினமறியமக்கியர்
குத்திரபுத்தியுங்குலைறவில்வஞ்சமுஞ்
சித்தமஞ்சினனெனச்சிதயன்செப்புவான்.

அக்கியர் (Achivi).

வேறு.

26. நீண்டபோருக்கிளைத்தனராய்நின்றார்துரோயநீத்துவழி
மீண்டுசெல்லப்பன்முறையும்விழைந்தார்விறற்றுணையரெனினும்
தாண்டுந்திரையான்மாருதத்தாற்றவிர்ந்தார்மரத்தாலிப்பரியை
வேண்டிமுடிக்கவிருண்மேகம்விண்ணெத்திசையுமுழங்கினவே.

27. ஈதுக்கலைவுற்றிரிபிலனையேவினேமப்பொருடெரியப்
பீதன்கோயிற்கவனுரைப்பான்பேதையுதிரப்பலிசெலுத்தி
வாதமகிழஈலீயம்வருந்தானையரேநீர்மீண்டும்
போதல்பெறுவீர்ஆர்கொலிக்கபுதியசோரிபொழிதலினால்.

இரிபிலன் (Eurypylus) பீதன் (Phœbus) சூரியதேவன்.

[க்கோ
28. என்பான்மொழிதஞ்செவிப்படலும்இதயந்திகைப்புற்றெமரெவர்
தன்பாலபல்லன்விதித்ததெனத்தளர்ந்துபதைத்தார்நடுக்கேறும்
என்பார்நடுவட்கற்கசனும்எய்தாவுணர்வோன்றனைபீதகன்
வன்பாலீர்த்தித்தெய்வமொழிமறைந்தபொருளைவினவினனே.

அபல்லன் (Apollo) பீதன் (ஒருபொருட்கிளவி).

29. வஞ்சனெனக்குக்கருதிடர்கள்வகுத்தார்பலருமவனத்தோ
டெஞ்சிநடப்பகண்டிருந்தாரியல்சேர்குரவன்றனியுறைந்தீர்
அஞ்சுநாளுமொருமொழியுமறையான்மறுத்தான்றன்மொழியாத்
துஞ்சுமாறுயார்க்கேனுந்தொடருமென்னுந்துணிவாலே.

30. ஈற்றின்மிகுத்தகொதிப்புடனேபிதகனுறுத்தவாய்திறந்தான்
ஏற்றபடியேபலியிடுதற்கென்னைவிதித்தான்முன்னுரைத்த
ஆற்றிலெவருந்தத்தமக்கென்றஞ்சியிருந்தவிதியொருவன்
மேற்சென்றதனால்விலக்காதுவிரும்பியுரைத்தாரனைவோரும்.

31. விள்ளற்கரியதினம்வரலும்வேண்டும்பொருளும்பலியுப்புங்
கொள்ளுங்கன்னத்தணிதொடையுங்கோலம்பலவுமிடப்பட்டேன்
உள்ளதுரைப்பனென்விலங்கையுடைத்துமரணமுறுதோடி
யள்ளற்குளத்துக்கோரையினுள் அல்லைக்கழித்தேன் அவரகல.

32. இனியென்றொல்சீர்நாடதனையினியமழலைச்சிறுவர்தமை
நனியாடியவென்றந்தையினைநான்காணுதலைப்பெறுவேனோ
அநியாயத்தோர்என்பிழைக்காயல்லற்பட்டேயுழல்வேன்றன்
மனையோர்தம்மைவருத்துவரோமரணதண்டம்விதிப்பாரோ.

33. உம்பர்தம்மையான்கூறுமுண்மைபுணருந்தேவர்தமை
யிம்பரிருப்பிற்சத்தியத்தைஎளியேன்முன்னியுமைப்பணிந்தேன்
நம்புமிந்தவாசகத்தைநாடுங்கொடியதுயர்க்கிரங்கும்
வம்பில்வருந்துமனத்தன்மேல்வையுமிரக்கம்வையுமினே.

34. என்னமொழிவான்கண்ணீராலீந்தோமுயிரையிரங்கினோம்
மன்னர்தாமேய்வன்றளையைமாற்றுமாறுபணித்தவனைப்
பின்னுநோக்கியன்பினொடுபேசுவார்நீயாரெனினும்
இன்னேகிரேக்கர்தமைமறப்பாய்எம்முளொருவனாயிருப்பாய்.

35. எமக்கிவ்வினைக்கட்குண்மையுரையிந்தப்பருத்தபரியுருவை
அமைத்ததெற்றுக்கெதுவேண்டியாவரிதனையாக்கினார்
சமர்க்கேந்திரமோகாணிக்கைதானோவென்னத்தளையில்கரம்
நிமிர்த்திவானைச்சுட்டிவஞ்சநெஞ்சனடிப்பொடிதுபுகல்வான்.

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம்வருஷோத்ஸவ

மங்கலவாழ்த்து.

---

1. வையம் புகழும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்
தையபதி னைந்தாகு மாட்டைநாட்—செய்யும்
விழவிற் சபாபதியாய் வேள்சின்னச் சாமி
யழகன் வருகையினி தாம்.

2. துன்னுபுகழ்ப் பாண்டித் துரைசெயலாற் கூடலின்கண்
மன்னுதமிழ்ச் சங்கம் வளம்பெற்று—நன்னர்
இமிழ்திரைப்பா ரிற்புலவர்க் கேய்ந்தவமு தாஞ்செந்
தமிழ்வளர்த்து வாழ்க தழைத்து.

3. சங்கநிதி சங்க நிதியாய்த் தழைக்கவுல
கெங்கும் தமிழி னிசைபரவத்—துங்கமிகு
சேதுபதி ராஜரா ஜேசன் சிறக்கவரும்
ஆதி பகவ னருள்.

4. சேதுபதி ராஜரா ஜேசனுமிச் சங்கத்தை
யாதரித்துச் செம்பொ னளிப்போரும்—ஆதிமுதற்
கண்ணுங் கருத்துமாய்க் காரியங் கண்டொழுகும்
புண்ணியரும் வாழ்க பொலிந்து.

5. சங்கமும் நல்ல தமிழும் தமிழ்நாடும்
பொங்கு புகழ்சேர் புலவர்களும்—எங்கள்
பெருமான் ஜியார்ஜரசும் பேணுங் கடவுள்
கருணையால் வாழ்க களித்து.

இராமாநுஜ ஐயங்கார்,
செந்தமிழாபீஸ், தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைந்தாம்வருஷோத்ஸவ

மங்கலவாழ்த்து.

பூந்தண்சலதிபுடைசூழ்புடவியினிற்
றீந்தண்புனல்வளனுஞ்செய்வளனும்—ஏய்ந்தெவனும்
எய்தற்கரியவின்பமெய்துவதற்கோரிடமாய்த்
தெய்வப்புலமையோர்சேரிடமாய்—மையறுசீர்
இந்தியநாடாமிவ்வெழிற்பாதகண்டமதில்
நந்தமிழ்நாட்டுக்கெல்லாநாயகமா—யந்தமிலான்
எண்ணெண்விளையாட்டியற்றியமூதூரெனவே
மண்ணெண்மதுரையிதன்மாண்பனைத்தும்—எண்ணுங்கால்
வல்லோரேயன்றிமதிசிறியராகியமற்
றெல்லோருஞ்சொல்லற்கெளிதோவிவ்—வெல்லையில்சீர்த்
தொன்னகரில்யாங்களெலாந்தோமிலருட்டாய்மொழியா
மின்னமுதமுண்டுகளிப்பெய்தவே—அன்னையினும்
மேலாங்கருணையுடன்மேதகுபாண்டித்துரைப்பேர்
மேலோனிறுவுசங்கமேலாகி—நாலாகுஞ்
சங்கமதாயோங்கித்தழைத்தவிதன்றன்மையெலா
மிங்கறியார்யாரேயிருநிலத்தில்—மங்களமாம்
ஈதினைப்பின்பற்றியெழுந்தசங்கம்பற்பலவால்
ஆதலினிச்சங்கமனைத்தினுக்கும்—ஓதுறுதாய்ச்
சங்கமெனவோங்கித்தனதுமூவைந்தாகு
மங்கைப்பருவமணநாளிற்—றுங்கமுறு
கல்வியாற்செல்வத்தாற்கைத்தொழிலால்நந்தேசம்
பல்வளமுமோங்கிப்பயனெய்தப்—பல்வகைத்தாய்த்
தேசநன்மைக்கேயுழைக்குஞ்சீரியோர்சங்கமுடன்
றேசுதிகழாசாரச்சீர்திருத்த—மாசடையும்
கொற்றவர்க்குமன்னோர்குடைக்கீழ்க்குடிகளுக்கு

முற்றசம்பந்தம்மதையோதியே—மற்றவர்கள்
செய்யுங்கடமைச்செயலிவையென்றேயுரைக்கும்
வையம்புகழறிஞர்மாசபையும்—ஐயமின்றி
ஓதியுணர்ந்துசிறார்ப்பயிற்றுமுத்தமர்கள்
ஆதரவாய்க்கூடுமவையகமும்—தீதொரீஇத்
தத்தம்வருணாச்சிரமதன்மம்வழுவாவகைசெய்
உத்தமர்கள்கூடுமுயர்சபையும்—இத்தலத்தில்
ஓராண்டிலோர்மதியிலோர்வாரத்தோங்கியவிச்
சீராண்டநல்லமைபஞ்சீர்த்ததே—யோராண்ட
நந்தமிழ்ச்சங்கத்தெந்நாளுமேன்மேலுயர்ந்து
செந்தமிழ்முன்போன்றுசிறப்பதற்குச்—சுந்தரமாய்
இலகெலாநன்னிமித்தமன்றோவிதன்றியிவ்வாண்
டிங்கிதச்சங்கோத்ஸவத்தினேற்றமிகச்—சங்கையிலாப்
பன்மொழியும்வல்லபருணிதனாத்தாய்மொழியே
நன்மொழியென்றானுநல்லத்தனாத்—தென்மொழிக்குத்
தாயாமிச்சங்கந்தனிலபிமானம்படைத்த
சேயாய்வேளாண்மரபின்றீபமாந்—தூயோனம்
பார்த்திபரால்ராவ்பகதூர்ப்பட்டமுதற்கொண்டு
கீர்த்திபெற்றெந்நாளுங்கிளர்திறலோன்—நேர்த்தியுறு
சின்னச்சாமிப்பெரியோன்செய்யசபாநாயகனா
மன்னினனின்றோன்வரவுமாண்புடைத்தே—நன்னலஞ்சேர்
தேவேந்திரன்சபையாய்ச்செப்புஞ்சுதர்மையென
மாவேந்தர்கண்டுமகிழ்வெய்தப்—பூவேந்து
மாராணிவிக்டோர்யாமாட்சிமைப்பேர்தன்னுடனே
போராளும்எட்வர்ட்பெருமானுஞ்—சீராள்நம்
வேந்தன்பேர்பூண்டுவிளங்குமணிமண்டபத்துள்
வாய்ந்தபதினைந்தாமஹோத்ஸவமென்—றாய்ந்துணர்ந்தோர்
செப்புதமிழ்ச்சங்கத்திருநாளிவ்வற்சரத்தின்
முப்புவியும்போற்றுமுறைமையொடு—மொப்புயர்வில்
வித்தகர்கள்செய்யும்வியன்பிரசங்கம்போன்றிங்

கெத்திசையுங்கேட்டதில்லையென்ன—வுத்தமர்தேர்
கல்விபொருண்மிக்ககனதனர்கள்யாவருஞ்
செல்வவளநாட்டிற்செழிப்பெய்தத்—தொல்புவியிற்
றூய்மொழிமிக்கோங்கத்தகுமாறுதத்தமது
வாய்மொழியேயன்றிமனந்தனுவின்—றூய்மையொடு
செய்திடவிச்சங்கஞ்சிறந்தோங்கச்செந்தமிழ்தேர்
செய்யபாவல்லோர்திறனோங்க—மெய்தவிரா
நன்னுவான்சேதுபதிராஜராஜேஸ்வரமால்
பண்ணுஞ்சங்கபரிபாலன்—இந்நாளிற்
பாவலரைக்காவலராயாக்கும்பரிசருள்வோன்
மேவலர்க்கெந்நாளும்விறற்சிங்கம்—தேவைவளர்
சீராமநாதன்றிருத்தாள்தினந்துதிப்போன்
மாராமநாதபுரவள்ளல்—ஏராருந்
தென்னன்முத்துராமலிங்கசேதுபதிராஜேந்த்ரன்
அன்னையெனப்பல்லுயிரையாதரிப்போன்—மன்னுசங்கம்
ஆதரித்தமுன்னோன்போன்றுதிபனுவிக்காலத்
தாதரித்துக்காக்குமருளுடையோன்—சீதரனைப்
பார்காக்குஞ்சேதுபதியாநம்பார்த்திபன்போ
லார்காத்துநந்தமிழையாள்வார்நற்—சீர்காக்கு
மன்னன்றிருமரபுவாழ்வோங்கவண்டமிழும்
பொன்னளித்துச்சங்கம்புரப்போருந்—துன்னியவிந்
நல்லவையும்ஜார்ஜுமகாராஜமண்டலேஸ்வரனும்
தொல்லுலகுநாளுஞ்சுபந்தழைக்க—எல்லோரும்
சொல்லாதிமூன்றுற்றொடர்தற்கரியவெலாம்
வல்லான்சரண்வழுத்துவாம்.

சு. நல்லசிவன்பிள்ளை,
செந்தமிழாபீஸ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

ரஸாயன நூல்.

CHEMISTRY.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கச பகுதி சுல்) உருஉ-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—30.

இரும்பு.

Iron.

[Fe.]

மறுபெயர்—அயம்.

அணுநிறை—56.

உற்பத்தி:—எல்லா உலோஹங்களிலும் இரும்பு அதிக அவசிய மானவஸ்து. இரும்புச்சுரங்கங்களில் முக்யமானவை அய சதுராக்ஸிஜம்(Magnetite = Fe_3O_4) அயத்ரயாக்ஸிஜம்(Hematite = Fe_2O_3) அயகரிஜம் ($FeCO_3$) அயசிலாஜம் என்பவைகளே. சிலசமயங்களில், தனிஇரும்பு, ஆகாயத்தினின்றும் இரும்புப்பொறி (Meteors)களாகத் தரையில் விழுவதுண்டு.

இரும்பு எடுக்கும் முறைகள் இரண்டு. அவற்றுள் முதலாவது—இரும்புக்கனிகளை நெருப்பிற்காய்ச்சுவதால் அவைகளிலுள்ள கந்தகம் முதலானகலப்புக்கள் கந்தகாக்ஸிஜம்முதலானவைகளாய்ப்பிரியப் பாக்கியுள்ளது அயாக்ஸிஜமாகநிற்கும்.

இரண்டாவது—ஷை அயாக்ஸிஜத்தை உலையிலிட்டுக்காய்ச்சி அதனுடன் கரித்துண்டுகளையும் சேர்த்தால், இரும்பிலுள்ள ஆக்ஸிஜன் கரியுடன்கலந்து கரியாக்ஸிஜமாய்ப்போய்விடும். மீதியுள்ள சுத்தஇரும்பு த்ரவரூபமாய் அடியில்தங்கும். அதை வேண்டிய கருக்(Moulds)களில் வார்த்து அந்தந்தரூபமாய்ச் செய்துகொள்ளலாம். இதுதான் வார்ப்பு இரும்பு அல்லது சீமைஇரும்பெனப்படும். இதில் கரி, சிலம், கந்தகம், பாஸம்முதலான பல வேற்றுச்சரக்குகள் சேர்ந்திருக்குமாகையால் இது அவ்வளவு சுத்தமானஇரும்பென்று சொல்லப்படமாட்டாது.

மூன்றுவகை இரும்புகள்.

(1) வார்ப்பு இரும்புஅல்லது சீமைஇரும்பு.(Pig or cast Iron). இதுதான் முற்கூறியவாறுசெய்யப்பட்ட அசுத்தமானவகை. சற்றுப் பளபளப்பாயிருக்கும். இதைத் தகடாய்அடிக்கவாவது கம்பியாய் நீட்டவாவது முடியாது. அடித்தால் நொறுங்கிவிடும். ஒருதுண்டுடன் இன்னொருதுண்டை ஒட்டவும் முடியாது. குழாய்கள், தீபஸ்தம்பங்கள், தண்டவாளங்கள், சக்கரங்கள்முதலான வார்ப்புச்சாமான்கள்செய்ய இவ்வகைஇரும்பு உபயோகப்படுகின்றது.

(2) உருக்கு (Steel). இதுவும் பளபளப்பாயிருக்கும். வார்ப்பிரும்பிலுள்ள கரிமுதலான அசுத்தங்களைப்பிரித்தாவது, தேனிரும்பி (Wrought Iron)ற் கொஞ்சம் கரிகலந்தாவது உருக்குச் செய்யப்படும். நல்லஉருக்கில் நூற்றுக்கு 0.7முதல் 1·7வாசி கரி கலந்திருக்கும். உருக்கு மிக்க உறுதியுள்ளதாகையால், வாள், ரம்பம், உளிமுதலான ஆயுதங்கள் செய்ய உபயோகப்படுகின்றது. அதிகமாய் இளக (elastic)க்கூடியது. அதில் ஸ்திரமாய்க் காந்தஸாரம் ஏற்றிவைக்கலாம். உருக்கைக்காய்ச்சித் திடீரென்று தண்ணீரிற்போட்டுவிட்டால், அது நொறுங்கும் (Brittle) தன்மையடைந்துவிடும்.

(3) தேனிரும்பு(Wrought Iron). இது நார் (fibrous) போன்ற அமைப்புள்ளது. மிருதுவானது. கம்பியாகவும் தகடாகவும் அடிக்கக்கூடியது. ஒன்றுடனொன்றை ஒட்டலாம். இதுதான் சுத்தமானஇரும்பு. வார்ப்பிரும்பை த்ரவமாய்க்காய்ச்சி அதிற் காற்றைச்செலுத்தினால், அதிலுள்ள அசுத்தங்கள் பிரிந்துபோகும். பாக்கியிருப்பது சுத்தமான தேனிரும்பு. இது, ஆணிகள், லாடங்கள், கொதிகொப்பரைகள், கம்பிகள்முதலானவைகள்செய்ய உபயோகப்படுகின்றது.

இரும்பும் அமிலங்களும். அயம் அமிலங்களிலுள்ள ஹைத்ரஜனைப் பிரித்து அதன்ஸ்தானத்தில் தான் இருந்துகொள்கிறது. (Hcl)க்ளோராமிலமும் இரும்பும் கலந்தால், ஹைத்ரமும் அயக்ளோரமும் உண்டாகும். இது பச்சைநிறமாயிருக்கும்.

$$Fe+2Hcl=Fecl_2+H_2.$$

கந்தகாமில (H_2SO_4)மும் இரும்புங்கலந்தால், அயகந்தஜமும் ஹைத்ரமும் உண்டாகும்.

$$Fe+H_2SO_4=FeSO_4+H_2.$$

நைத்ராமில(HNO_3)த்திலும் இரும்பு கரைவதுண்டு. அப்பொழுது நைத்ராக்ஸிஜம் உண்டாகும்.

அயகல்பங்கள்.
Iron compounds.

(1) இரும்புத்துரு (Iron rust). இது பலமூலங்கள்சேர்ந்தது. முக்கியமாய் அலோஹைத்ராக்ஸிஜம் (Ferric hydroxide) சேர்ந்திருக்கும். இரும்பைக் காற்றுப்படப்போட்டிருந்தால் அது காற்றிலுள்ள ஜலத்தைப் பிரித்து அயாக்ஸிஜமாகிறது.

(2) அன்னபேதி (Ferrous sulphate). இது சற்றுப் பசுமை நிறமானது. இது இரும்பு, கந்தகம், ஆக்ஸிஜன்கலந்த அயஜகந்தஜம் என்ற கல்பம். இது கருப்புமைசெய்ய உபயோகப்படும்.

(3) அயோகந்தஜம் (Ferric sulphate). அன்னபேதியைக் காற்றுப்படவைத்திருந்தால் அது அநேகமாய் வெண்ணிறமாய்விடும். இதுதான் அயோகந்தஜம்.

(4) அயஜகந்தம் (Ferrous sulphide). ரஸாயனச்சாலைகளில் ஹைத்ரோகந்தம்செய்ய உபயோகமானது. இரும்பையும் கந்தகத்தையும்கலந்து காய்ச்சுவதால் இச்சரக்கு உண்டாகும்.

(5) அயோகந்தம் (Ferric sulphide). இது ஒருபிறவிச்சரக்கு. மஞ்சள் நிறமானது. தங்கம்போல் ப்ரகாசிப்பதுமுண்டு.

அத்யாயம்—31.
வெள்ளி.
Silver.
[Ag.]

அணுநிறை—10·8.

உருகும்வரை—960-வது அம்சம்.

மறுபெயர்—ரஜதம்.

உற்பத்தி. வெள்ளிகந்தம் (Silver sulphide = Ag_2S) என்னும் கல்பம் ஈயகந்தத்(PbS)துடன் கொஞ்சமாய்க்கலந்தகப்படுவதுண்டு. க்ளோரத்துடன்கலந்து கொம்புவெள்ளி (Horn silver = Ag cl) என்ற ஒருவகைக்கல்பமும் அகப்படும்.

பிரிக்கும் முறைகள்.

முதல்முறை. ஈயகந்தமும் வெள்ளிகந்தமும்கலந்த சரக்கைக் காய்ச்சினால் அவைகளிலுள்ள கந்தகம் ஆக்ஸிஜனுடன்கலந்து பிரிந்து போய்விடும். பாக்கியிருப்பது வெள்ளியும் ஈயமும்கலந்த கலப்பு. இக் கலப்பை உருகக்காய்ச்சிக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் ஆற்றினால் ஈயம் மாத்திரம் ஸ்படிகாகாரமாய் மேலேதங்கிவிடும். அதைச் சல்லடையிற் புடைத்து எடுத்துவிடலாம். மீதமிருப்பது சுத்தவெள்ளி. ஒருவேளை இன்னும்கொஞ்சம் ஈயக்கலப்பிருப்பினும், அதை மறுபடியும் காற்றுப் படக்காய்ச்சினால் அதிலுள்ள ஈயம் ஈயஆக்ஸிஜமாய்ப்பிரிந்து மிதக்கும். அதை வெகுசுலபமாய் எடுத்துவிடலாம்.

இரண்டாம் முறை. வெள்ளிக்கந்தக (Silver sulphide)த்தைச் சாதாரணஉப்புடன்சேர்த்துக் காய்ச்சினால் வெள்ளிக்ளோரம் (Silver chloride) உண்டாகும். அதனுடன் இரும்பும் தண்ணீரும் கலந்தால் சுத்தவெள்ளி பிரிந்துவிடும்.

$$\left.\begin{array}{l}2\text{ வெள்ளிக்ளோரம்}\\ \text{இரும்பு}\end{array}\right\} = \left\{\begin{array}{l}\text{அயக்ளோரம்}\\ 2\text{ வெள்ளி}\end{array}\right.$$

$$2\,Agcl + Fe = Fecl_2 + 2\,Ag.$$

வெள்ளியின்குணங்கள். வெள்ளி பளபளப்பான ஒரு வெள்ளை உலோஹம். சாதாரணச்சூட்டில் காற்று, ஆக்ஸிஜன், ஜலம்முதலான வைகளால் யாதொரு மாறுபாடுமில்லை. வெள்ளி கந்தகத்துடன் வெகு சீக்கிரம்கலந்து கருப்புநிறமான கந்தகவெள்ளி (Silver sulphide) ஆகின்றது. இதனால்தான் தேகத்திலணிந்துள்ள வெள்ளிநகைகளும் வெள்ளிக்காசுகளும் வேர்வையிலுள்ள கந்தகம்பட்டுக் கறுத்துவிடுகின் றன. இது தகடாயடிக்கவும் கம்பியாய் நீட்டவும் அதிசுலபமானது. நல்ல தாபவாஹினி (conductor of heat); நல்ல மின்ஸாரவாஹினி. சுத்த வெள்ளி அதிமிருதுவாயிருக்குமாகையால் நாணயங்கள்செய்யும்பொ ழுது உறுதிக்காக 100-க்கு $7\frac{1}{2}$-முதல் 10-வாசி செம்பு சேர்ப்பதுண்டு.

வெள்ளியும் அமிலங்களும். வெள்ளி நைத்ராமில($H\ NO_3$= Nitric acid)த்திற் கரையும். கந்தகாமில($H_2\ SO_4$)த்திலும் கொதிக்க வைத்தாற் கரையும்.

வெள்ளிக்கல்பங்கள்.
Silver compounds.

(1) வெள்ளிநைத்ரஜம் (Silver nitrate $= Ag\ NO_3$). இதைச் சந்திரக்காரம் (Lunar caustics) என்றும் சொல்லலாம். சதையிற் பட்டாற் புண்பட்டுவிடும். வெள்ளியை நைத்ராமிலத்திற்கரைத்துக் காய்ச்சினால் ஆவியானதுபோக மீதமிருப்பது இந்தஉப்பு. மற்ற வெள்ளிக்கல்பங்களைப்போல இதுவும் சூரியவொளிபட்டாலும், புற்பூண்டுகளிற்பட்டாலும் கறுத்துவிடும். ஆகையால் இதை அழியா மை (Indelible Ink) செய்ய உபயோகப்படுத்துவதுண்டு. வெள்ளி நைத்ரஜத்தால் உண்டானகறையைப் 'பொடாஸியம் ஸைநைட்' என்பதாற் போக்கிவிடலாம்.

முறை:—

வெள்ளி நைத்ராமிலம்	=	வெள்ளிநைத்ரஜம் ஹைத்ரம்

$$Ag + H\ NO_3 = Ag\ NO_3 + H.$$

(2) வெள்ளிக்ளோரம் (Silver chloride $= AgCl$). வெள்ளி நைத்ரஜத்துடன் கொஞ்சம் ஸோடியக்ளோரஜலத்தைச்சேர்த்தால் இவ்வுப்பு உண்டாய்ப் பதங்க(precipitate)மாய் இறங்கும். அதைக் காயவைத்து எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

படம் இறக்குதல் (Photography). படம் இறக்குவது வெள்ளி உப்புக்கள்போன்ற சிலகல்பங்கள் சூரியஒளியால்அடையும் மாறுபாட்டைச்சார்ந்திருக்கின்றது. முற்கூறிய வெள்ளிநைத்ரஜம் அல்லது வெள்ளிக்ளோரம் என்னும் கல்பங்களைக் கண்ணாடியில்தடவிப் படம் பிடிப்பதற்கு உபயோகிப்பதுண்டு.

ரஜதாக்ஸிஜங்கள்.
Silver oxides.

ரஜத ஏகாக்ஸிஜம் (Silver Monoxide $= Ag_2\ O$). இது தண்ணீரிற்கரைந்திருக்கும்போது இதற்குக் காரசத்துண்டு. மங்கல் நிறமுடையது.

ரஜதத்வயாக்ஸிஜம் (Silver peroxide $= Ag_2\ O_2$). கறுப்பு நிறமாயும் பளபளப்புள்ள ஸ்படிகங்களாகவும் இருக்கும்.

வெள்ளிக்கரிஜம் (Silver carbonate $= Ag_2\ CO_3$). இது சற்று மஞ்சள்நிறமானது. கரிஜங்களையும் வெள்ளியுப்பையும் தண்ணீரிற்

கரைத்தால் வெள்ளிக்கரிஜம் பதங்கமாய் அடியிற்படியும். தண்ணீரிற் கரைந்திருக்கும்போது இதற்குக் கொஞ்சம் காரசத்து உண்டு. காய்ச்சினால் இதிலுள்ள கரியும் ஆக்ஸிஜனும்பிரிந்து மிகுதிவெள்ளி சுத்தமாய் நின்றுவிடும்.

வெள்ளிகந்தஜம் (Silver sulphate=Ag_2SO_4). வெள்ளியைக் கந்தகாமிலத்திற் கரைத்தால் வெள்ளிகந்தஜம் உண்டாகும்.

அத்யாயம்—32.

தங்கம்.
Gold.
[Au.]

மறுபெயர்கள்—பொன், ஸ்வர்ணம்.

தங்கம் மஞ்சள்நிறமும் பளபளப்புமுள்ள ஒரு விலையுயர்ந்த உலோகம். தகடாயடிக்கவும் கம்பியாய்நீட்டவும் எல்லாவஸ்துக்களிலும் மிகச்சுலபமானது. 1064-ம் அம்சத்தில் உருகும். தங்கத்தின் சுத்தத்துக்குத்தக்கவாறு அதை இத்தனைமாற்று (carat) உள்ளதென்று கூறுவதுண்டு. இந்தியர்வழக்கப்படி சுத்தத்தங்கம் $10\frac{1}{2}$-மாற்றென்றும் ஐரோப்பியர் 24 மாற்றென்றும் கூறுவதுண்டு. உறுதியின்பொருட்டுக் கொஞ்சம் தாமிரம் கலப்பதுண்டு. இங்கிலீஷ் பவுன் 22 மாற்றுள்ளது. அமெரிக்கன், பிரான்ஸ், ஜெர்மன்நாணயங்கள் 21·6 மாற்றுள்ளவை.

தங்கத்தை ஆக்ஸிஜனாவது ஹைத்ரோகந்த(H_2S)மாவது பாதிக்க மாட்டாது. ராஜாமிலம் (aqua regia=நைத்ராமிலமும் க்ளோராமிலமும் கலந்தது) என்னும்கலப்பு அமிலத்தில்தவிர வேறு அமிலங்களிற் கரையாது.

தங்க ஆக்ஸிஜங்கள்.
Gold oxides.

தங்க ஏகாக்ஸிஜம் (Aurous oxide=Au_2O). இது ஊதா நிறமானபொடி. கொஞ்சம் தாரகாக்ஸிஜ(basic oxide)த்தன்மையுள்ளது.

தங்கத்ர்யாக்ஸிஜம் Auric oxide=Au_2O_3). கபிலவர்ணமுள்ளது. அமிலகாரி (acid forming).

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L.

உ

அநுதாபக்குறிப்பு.

——:(o):——

இம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தவருள் ஒருவரும், கவிராஜபரம்பரையிற்சிறந்தவரும், அறிவொழுக்கங்களமைந்த முதியருமாயிருந்த திருநெல்வேலிக் கவிராஜநெல்லையப்பபிள்ளையவர்கள் நாளிது நளஹு வைகாசிமீ 24உ இவ்வுலகவாழ்க்கையைத்துறந்து பரகதியடைந்தசெய்தி அவர்களையறிந்தார்க்கெல்லாம் அநுதாபத்தைவிளக்கத்தக்கது. இவர்கள், குலபரம்பரையாய் ஒரு புத்தகசாலைபோற் சேமித்துவைத்திருந்த பழையதமிழேடுகளில் வேண்டுவனவற்றை அச்சிடுதற்குபகாரமாகப் பிர்ம்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய சாமிநாதையரவர்களுக்குக் கொடுத்துவந்துள்ளபேருதவிக்குத் தமிழ்நாடு நன்றி பாராட்டற்பாலது. இவர்களுக்குள்ள குணசீலங்களெல்லாம், கீழ்வரும், ஸ்ரீமான் வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள்பாடிய இரங்கற்பாக்களால் நன்குவிளங்கும்.

திரு. நாராயணையங்கார்,

பத்திராதிபர்,

உ

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகவும்,

திருநெல்வேலிப்பட்டணத்தில் வித்துவப்பிரபுவாகவும் இருந்த

ஸ்ரீ கவிராசநெல்லையப்பபிள்ளை

(1845—1916) காலஞ்சென்றமையைப்பற்றிய

இரங்கற்பாக்கள்.

1. சாகித் தியம்வல்லார் சங்கீதம் வல்லார்கள்
மோகித் துணையுற்று மொய்ப்பவர்கள்—சோகித்தே
எல்லையற்ற துன்புறவெங் கேய்ந்தாய்? கவிராச
நெல்லையப்ப நீதா நிகழ்த்து.

2\. நெல்லையப்ப நேயா நினையன்றிப் பாவாணர்க்
கில்லையப்ப னென்னஅவர்க் கெவ்வெவையும்—ஒல்லை
இனிதுதவி வந்தாய் இனியவ்வா றீயும்
புனிதருளர் கொல்லோ? புகல்.

3\. கவிகளியார் சொல்வார்? கவிப்பொருள்ஆர் விள்வார்?
அவிர்பலநூல் ஏவரா ராய்வார்?—எவர்விருந்தை
ஆசையுடன் ஓம்புவார்? அன்புமிக யாவர்சிவ
பூசைபுரி வார்?நிதம்உன் போல்.

4\. இளவல் கவிராச ஈசுரமூர்த் திப்பேர்
வளவன் குமாரசு வாமி—அளவில்
உறவினர்கள் நண்பர் உளர்இவரை யெல்லாம்
பிறியமனம் வந்ததெங்ஙன்? பேசு.

5\. கண்ட வுடன்களிகூர் கண்ணும் வருகஎன்று
விண்டு மலர்வாயும் மெய்யன்பால்—அண்டையில்என்
கையைப் பிடித்திருத்துங் கையுமற்றை மெய்யுமினி
வையத்துக் காண்குவதெவ் வாறு?

6\. பன்னூலுன் னோடு பயிலுமின்பற் றேன்உன்னை
என்னூல்கள் கேட்பிக்கு மின்பற்றேன்—நின்னூல்கள்
என்னைக்கேட் பிக்கவுறு மின்பற்றேன் எற்கினியின்
புன்னைப்போற் செய்வாருண் டோ?

7\. ஓரரைநூ றாண்டுன் னொடுபழகி யின்புற்றேன்
ஈரரைநூ றாண்டிருப்பா யென்றிருந்தேன்—பாரிலொரு
முக்கானூ றாண்டும் முடியுமுனம் விண்ணுற்றாய்
எக்கால்யா னின்முகங்காண் பேன்?

8\. ஆயிரத்துத் தொண்ணூற்றோ ராமாண் டிடபமதி
ஏயிருபா னான்கா விசைதேதி—சேய்வாரம்
நேரில் கவிராச நெல்லையப்பன் ஓர்பாற்பெண்
சேரிறைவன் தாள்சேர் தினம்.

வெ ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

மதுரை நாயக்கர்வம்சத்தரசர்கள்.

MADURA NAYAK KINGS.

சொக்கநாதநாயக்கன்.

(1662—1682.)

கி. பி. 1662-ம் ஆண்டில் மதுரைநாயக்கர்வம்சத்தரசனான திருமலை நாயக்கன்மகன் முத்துஅளகாத்ரி இறந்ததும், அவன்மகன் சொக்கநாத நாயக்கன் பட்டத்துக்குவந்தான். அப்பொழுது அவன் சிறுவயதினன். ப்ரதானியாலும், ராயஸக்காரனாலும் ராஜாங்கம் நடத்தப்பட்டுவந்தது. அவர்கள்போதனையால், தலைநகர் திருச்சிராப்பள்ளியாக மாற்றப் பட்டது.

சொக்கநாதநாயக்கனுடைய பேராசை. மஹமதியரைத் தமிழ் நாட்டினின்றுதுரத்தி விஜயநகரஸமஸ்தானத்தை மீட்டவேண்டுமென் பதும், ஜிஞ்சிக்கோட்டையைத் தன்கைவசப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டு மென்பதும் அவன் எண்ணம். ஜிஞ்சிக்கோட்டையைப் பிடிக்கும் பொருட்டுத் தளவாய் லிங்கமநாயக்கன்மூலமாய் 40,000 காலாட்படை களை யனுப்பினான். லிங்கமநாயக்கன், பகைவரிடம் லஞ்சம்பெற்றுத் தான்கைக்கொண்டகாரியம்நிறைவேறாது கெடுத்துவிட்டான்.

சதியாலோசனை. லிங்கமநாயக்கன்செய்த துரோகம்தவிர அரண் மனையில் ப்ரதானி, ராயஸன்முதலானவர்களும் சதியாலோசனைசெய்து சொக்கநாதநாயக்கனுக்குத் துரோகம்செய்யத்துணிந்தார்கள். அரசன் சொல்லுக்குவிரோதமாய் அவ்விருவரும் குடிகளை வருத்தத்தொடங்கி னார்கள். சொக்கநாதன் சிறுவனானதால் அவன் அரண்மனையினின்றும் வெளியேவராதபடி, அவனைக் கைதியாகக் காத்துவந்தார்கள். தங்கள் அபிப்ராயங்களுக்குவிரோதமான ராஜஉத்தரவுகளை வெளியேற்று வதேயில்லை. அரசன் எவ்வளவோ நயத்துடனும் பயத்துடனும் சொல்லியும் அவர்கள் கேட்கவில்லை. கடைசியாய் அவர்களை அரசன் நேரே விரோதித்துக்கொண்டுவிட்டான். உடனே அத்துரோகிகள் லிங்கமநாயக்கனுடன் சேர்ந்துகொண்டார்கள். இந்தவிஷயம் அந்தப் புரமூலமாய் அரசன்காதுக் கெட்டியது. உடனே அரசன் துணிந்து

வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தான். துரோகிகள் ஏவுதலால் ராஜ்யப்ரஷ்டர்களாயிருந்த இரண்டுவீரர்களுக்குத் தன்நிலைமையை அறிவித்துச் சில வீரர்களுடன் இரகஸ்யமாய் அரண்மனைவந்து துரோகிகளைக் கைதிசெய்யும்படி எழுதினான். அவ்வாறே துரோகிகள் கைதிசெய்யப்பட்டார்கள். ராயஸன் அந்தஇடத்திலேயே உயிரிழந்தான். ப்ரதானி கண்ணிழந்தான்.

லிங்கமநாயக்கனைத் தண்டிக்க அரசன் எண்ணினான். ஆனா லவன் மிக்கபராக்ரமசாலியானதால், தன்கோபத்தை வெளிக்காட்டாது அரசன் சமயம்பார்த்திருந்தான். பிறகு அத்துரோகியைப்பிடிக்கச் செய்தமுயற்சி பயனற்றதாய்விட்டது. லிங்கமன் தப்பியோடி ஜிஞ்சி மஹமதியத்தலைவனான ஸகோவியுடன்சேர்ந்துகொண்டு இருவரும் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டார்கள். அவர்களுக்கு 12000 காலாட்களும் 7000 குதிரைகளு மிருந்தன. அரசன்சைநியமோ 50000. 'காதலும் துரோகமும் காவலுக் கடங்கா' என்ற முறைப்படி அரசன் மறுபடியும் தன் உத்யோகஸ்தரின்வஞ்சனைக்குள்ளானான். ஆயினும், மனம்பதறாமல் இனி ஒருவரையும் நம்புவதில்லையென்றதீர்மானத்துடன் போர்புரிய ஆரம்பித்தான். சிலர் விசுவாசத்துடன் உதவி புரிந்தார்கள். லிங்கமனும் ஸகோவியும் தோல்வியடைந்து தஞ்சை நகருக்கு ஓடிவிட்டார்கள்.

சொக்கநாதன் சிறுவனாயினும் அவன் மனோதைரியமும், ஆழ்ந்த ஆலோசனையும் அவனைக் காப்பாற்றின. அநேகர் அவன்திறமையை மெச்சி அவன்சொன்னபடி நடக்கத்தொடங்கினார்கள். போர்வீரன் என்றபெயர் எங்கும் பரவிற்று. உடனே அவன்சேனை 70000 காலாட்களுடன்கூடியதாயிற்று. தஞ்சாவூர்மேல், படையெடுத்துச்சென்றான். லிங்கமனும் ஸகோவியும் ஜிஞ்சிக்கு ஓடிவிட்டார்கள். தஞ்சாவூர் அரசன் பணிந்து சமாதானம்செய்துகொண்டான்.

முற்கூறிய ஓயாப்போர்களால் எங்கும் பஞ்சமும், கொள்ளையும், கொள்ளைநோய்களும் பரவின. கடைசியாய்ப் போர்கள்ஓய்ந்ததும் ஜனங்கள் ஒருவாறு பயம்தெளிந்து தம்தம் இருப்பிடம்வந்து தம்தம் தொழில்களைச் செய்யத்தொடங்கினார்கள்.

வனமியான். எவ்வளவுகாலம் ஜனங்கள் சுகமடைவார்கள்! 1663ம் ஆண்டில், கஷ்டகாலம் திரும்பிவிட்டது. பீஜபூர்சுல்தான் இதல்கான் ஸேனாபதியான வனமியான் என்பவன் சேனைகளுடன் திடீரென்று தோன்றி திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டான். சொக்கநாதனைத் தஞ்சமடையச்சொன்னான். அரசன் மறுத்துவிட்டான். கடைசியில் மஹமதியத்தலைவன் தோற்றுப்போய்விட்டான். தோற்றுத் திரும்பிப்போகும்வழியில் உள்ள கிராமங்களை நெருப்புக்கிரையாக்கியும், கொள்ளையடித்தும், ஜனங்களைக் கொலைசெய்தும், ஸ்திரீகளை மானபங்கம்செய்தும் இன்னும் பலவிதமாய் ஹிம்சைசெய்துகொண்டும் திருப்தியாய்த் தன்தேசம் சென்றான்.

மஹமதியர்சேனைதொலைந்ததும், தஞ்சைமன்னன் தனக் குதவிபுரியாது மஹமதியருக்கு உதவியாயிருந்ததன்நிமித்தம் சொக்கநாதன் அவனைச் சிக்ஷிக்கக்கருதித் தஞ்சைமீது படையெடுத்துச்சென்றான். வல்லம்கோட்டையைப்பிடித்தவுடன் தஞ்சையரசன் சமாதானம் செய்துகொண்டான்.

சேதுபதி. துலுக்கருக்குவிரோதமாய்த் தனக்கு உதவிபுரியாததுரோகத்துக்காகச் சேதுபதியைச் சிக்ஷிக்கும்பொருட்டுச் சொக்கநாதன், படையெடுத்துச்சென்று திருப்புத்தூர், புதுக்கோட்டை, மானாமதுரை, காளையார்கோவில்முதலான கோட்டைகளைப் பிடித்துக்கொண்டான். ஆனால், சேதுபதி பணியாமற் காட்டில் ஒளிந்துகொண்டான். பிறகு அரசன் அவசரநிமித்தமாய்த் தன் தலைநகருக்கு வரநேர்ந்தது. சமயம் பார்த்திருந்த சேதுபதி, தன் மறவர்சேனையுடன் அரசன் சேனையைத் தாக்கி ஹிம்சித்தான். அரசன் தன் மிகுந்தசேனையை வரவழைத்துக் கொண்டுவிட்டான். சேதுபதியின்கர்வத்தை யடக்கமுடியாமற்போய் விட்டது.

சொக்கநாதன், தன்பாட்டன் திருமலைநாயக்கன்கட்டிய அரண்மனையிலிருந்த பொம்மைகளையும், சித்திரப்பணிகளையும்பெயர்த்துத் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அனுப்பினான். இதனால் திருமலைநாயக்கன்மாலின் அழகு குறையஆரம்பித்தது. துரோகி லிங்கமநாயக்கனுக்கும் அரசனுக்கும் எப்படிச் சமாதானமாயிற்றோ தெரியவில்லை. 1666-ம்வருஷம் லிங்கமநாயக்கன்மகளைச் சொக்கநாதன் விவாஹம்செய்துகொண்டதாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதல்கான் மறுபடி படையெடுத்து

வரப்போகிறான் என்றவதந்தியால் ஒருவேளை ராஜதந்திரத்தைஉத்தேசித்துச் செய்திருக்கலாம்.

1674-ம்-ஹு தஞ்சையுத்தம். தஞ்சையில் அச்சுதவிஜயராகவ நாயக்கன் அரசாண்டுவந்தான். அவனுக்கு அழகிற்சிறந்தமகள் ஒருத்தி இருந்தாள். அவளைத் தனக்கு விவாஹம்செய்துகொடுக்கும்படி சொக்கநாதன் கேட்டான். இருவரும் நாயக்கர்ஜாதியராயினும், சொக்கநாதன் பிறப்புச் சுத்தமில்லையென்றுஎண்ணித் தஞ்சைமன்னன் மறுத்து, வந்த தூதரைக் கண்டபடிபேசி அனுப்பிவிட்டான். சொக்கநாதன் தனக்கு நேர்ந்தஅவமானத்தாற் கோபங்கொண்டு அப்பெண்ணை எப்படியாவது அபஹரித்துவருவதென்று சபதம்செய்து தஞ்சைமீது படையெடுத்துச் சென்று, தஞ்சைச்சேனையை முறிய அடித்துத் தஞ்சைநகரையும் முற்றுகையிட்டான். மறுபடி சொல்லியனுப்பியும் தஞ்சைமன்னன் இழித்துப்பேசியனுப்பிவிட்டு வீராவேசத்துடன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். உடனே மதுரைத்தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பன், பீரங்கிகளால், கோட்டையைத் தகர்க்கத்தொடங்கினான். அகழ்களெல்லாம் பிணங்களால் நிறைந்தன. கோட்டைக்குள் நுழைந்து அரண்மனையைச் சூழ்ந்துகொண்டான். திடீரென்று அரண்மனை தீப்பற்றி எரிந்தது. சொக்கநாதன்தேடிப்போனபெண்ணும் மற்ற அந்தப்புரஸ்திரீகளுடன் தீயில் மாண்டாள். தஞ்சைமன்னன் வயதுமுதிர்ந்தவனாயினும் வீராவேசத்துடன் போர்புரிந்து போர்க்களத்திலேயே மாண்டான். தஞ்சையைக்காக்கும்படி ஒருசேனையைநிறுத்திவிட்டுச் சொக்கநாதன் திருச்சிராப்பள்ளிவந்துசேர்ந்தான். தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பன், ப்ரதானி சின்னதம்பிமுதலி, திண்டுக்கல்கோட்டைத்தலைவன் (ரங்கண்ண நாயக்கன்மகன்) சின்னக்காத்திரன்முதலானவர்கள் உயர்ந்தசம்மானங்களும் பட்டங்களும் பெற்றார்கள். தஞ்சையைத் தன் வளர்ப்புச்சகோதரனை அழகிரிநாயக்கனிடம் ஒப்புவித்தான்.

மங்கம்மாள். தான்கோரியமங்கை தீயிலிறந்தபிறகு, சந்திரகிரியரசன்மகளான மங்கம்மாளை விவாஹம்செய்துகொண்டான். மங்கம்மாள் யுக்திபுத்திமனோதைரியங்களிற் சிறந்தவள். கணவனிடம் விசுவாசமாயும் பக்ஷமாயுமிருந்து திருப்தியாய் நடந்துவந்தாள்.

செங்கமலநாயக்கன். தஞ்சையுத்தத்தில் தஞ்சைமன்னன் விஜயராகவநாயக்கன் மடிந்ததும் அவன்மகன் (பேரன்?) செங்கமலநாயக்கன்

தப்பிஓடி பீஜபூர்சுல்தான் இதல்கானைத் தஞ்சமடைந்தான். சுல்தான் மதுரைத்தலைவனைத் துரத்திச் செங்கமலனிடம் தஞ்சையை ஒப்புவிக்கும்படி தன் மஹாராஷ்டிரசேனைத்தலைவனான வேங்காஜி (ஏகோஜி)யை அனுப்பினான். தஞ்சைத்தலைவன் யுத்தத்துக்குத் தயாராயிருப்பதை யறிந்து வெங்காஜி பக்கத்திற் காட்டில்ஒளிந்து சமயம்பார்த்திருந்தான். இதன்நடுவில் சொக்கநாதனுக்கும் தஞ்சைத்தலைவனுக்கும் விரோதம் நேர்ந்துவிட்டது. தஞ்சைத்தலைவன் ஸ்வாதீனம்பாராட்டிவிட்டான். இந்தநிலைமையில் 1676-ம்ஆண்டில் வெங்காஜி திடீரென்று தஞ்சையைத்தாக்கிக் கோட்டையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டான். பிறகு வெங்காஜி திருச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டையை முற்றுகையிட்டான். அரசன் கோட்டைக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டான். கோட்டை பலமானதால் வெங்காஜி அதைப் பிடிக்கமுடியாமல்விட்டுவிட்டு மற்றச் சிறு கோட்டைகளைப்பிடித்துத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டான். சிறிது காலத்துக்குள், திருச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டையைத்தவிர மதுரைராஜ்யத்திற் பெரும்பான்மை வெங்காஜிவசத்தில் வந்துவிட்டது. மறுபடி பஞ்சமும், கொள்ளைகளும் கொலைகளும் தேசமெங்கும் பரவின. ஜனங்கள் பலவிதத் துன்பங்களுக்குள்ளாயினர்.

இதல்கான்சொற்படி, வெங்காஜி தஞ்சையைச் செங்கமலனிடம் ஒப்புவிக்காமல், தன்னதிகாரமாகவே அரசாளத்தொடங்கினான். அவன் காலத்தில் தேசமெங்கும் செழிப்புற்றது. விவசாயம் விருத்தியடைந்தது. பாதைகளும், பாலங்களும், குளங்களும் மராமத்து செய்யப்பட்டன. ராமன் ஆண்டாலென்ன ராக்ஷஸன் ஆண்டாலென்ன? என்ற மாமூலான மனவமைதியுடன் ஜனங்கள் திருப்தியடைந்தார்கள். இதல்கான் வெங்காஜியைச் சிக்ஷிக்கும்பொருட்டுப் படையெடுத்துவருவதாய் வதந்தி பரவிற்று. சொக்கநாதன் ஸ்வாதீனமடைந்து தன் சேனைத் தலைவருடன்சேர்ந்துகொண்டு மறுபடி யுத்தசந்நத்தனானான். மைசூர் அரசன், மதுரைமீதுப்படையெடுக்கச் சேனைகளைத் திரட்டிக்கொண்டிருந்தான். 1676-ம் வருஷத்தில் தேசமெங்கும் இவ்வாறு குழப்பமாயிருந்தது.

நிற்க, 1677-ம் வருஷத்தில் மஹாராஷ்டிர மஹாவீரனான சிவாஜி என்பவன் தக்ஷணத்திற் படையெடுத்து அநேகம்கோட்டைகளைப்பிடித்துக்கொண்டு கடைசியாய்த் தஞ்சையைநோக்கிவந்தான். ஜிஞ்சிக்

கோட்டை அவன்வசப்பட்டுவிட்டது. தன்தம்பியும் தஞ்சைத்தலைவனுமான ஏகோஜியைத் தன்னைவந்துபார்க்கும்படி தூதர்கள்மூலமாய் வேண்டிக்கொண்டான். சிவாஜி கொள்ளிடத்தின்வடகரையில் தங்கியிருந்தான். வெங்காஜி சென்றதும் உடனே அவனைக் கைதிசெய்துவிட அவன் இரவில் தப்பி ஆற்றுவெள்ளத்தில் நீந்தி யோடிவிட்டானாம். கொள்ளிடத்தின் தென்பாகங்களைச் சிவாஜி தன்வசப்படுத்திக்கொண்டான். சிவாஜி தஞ்சைமீது படையெடுத்துவருகையில் வடக்கே மோகல்சேனை வருவதாயறிந்து அதை எதிர்க்கத் திரும்பிப்போகநேர்ந்தது. போகும்போது தன் தம்பி சந்தோஜியிடம் தான் பிடித்ததேசத்தையும் சேனையையும் ஒப்புவித்து வடக்கேசென்றான்.

சிவாஜி திரும்பியதையறிந்து ஏகோஜி சந்தோஜியின் சேனையைத் தாக்கிக் கொடிய போர்புரிந்தான். சந்தோஜி பின்னடையநேர்ந்தது. ஆயினும் மனோதைரியத்தையிழக்காமல், ஒருயுக்திசெய்தான். தன் சேனையில் ஒரு அணியை ஓர் குஹையில் ஒளித்திருக்கச்செய்து தான் புறங்காட்டிஓடினான். தஞ்சைவீரர் யுத்தகோஷத்துடன் தாறுமாறாய்க் கலந்து சந்தோஜியைத்துரத்திக்கொண்டு குஹையைக்கடந்துசென்றார்கள். குஹையில் ஒளித்திருந்தசேனை தஞ்சைச்சேனையின் பின்புறம் தாக்கிற்று. சந்தோஜி திரும்பி முன்புறம் தாக்கினான். இவ்விதமாய்த் தஞ்சைச்சேனை இரண்டுசேனைகளின்நடுவே அகப்பட்டுத் தோல்வியடைய மிகுந்தவர்கள் சிதறியோடினார்கள். சந்தோஜி இவ்வாறு வெற்றியடைந்தான்.

இந்தநிலைமையில், சொக்கநாதன் தஞ்சைமீது படையெடுத்து வந்தான். ஆனால், தன் சேனையில் ஒற்றுமையில்லாததால் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் அவமானத்துடன் திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டான்.

சொக்கநாதன் சிற்றின்பத்தில்மூழ்கிவிட்டான். இளவரசனான முத்துஅளகாத்ரி ராஜாங்கத்தை நடத்திவந்தான். பழைய உத்யோகஸ்தர்களைத் தள்ளிவிட்டுத் தனக்குவேண்டியவர்களைநியமிக்க ஆரம்பித்தான். தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பனிடம்மாத்திரம் அவன் அதிகாரம் செல்லவில்லை. தளவாய் உத்யோகம் தனக்குவேண்டுமென்ற ஆசைகொண்ட கோவிந்தப்பையன் அளகாத்ரிக்கு யுக்திசொல்லஆரம்பித்தான். இந்தநிலைமையில் மைசூர்ச்சேனை 1677-ம் வருஷத்தில் மதுரைமீது படையெடுத்துவந்தது.

சொக்கநாதனுக்குப் பைத்தியம்பிடித்துவிட்டதென்று அபவாதம் சொல்லி அவனைச் சிறைப்படுத்திவிட்டு அவன்தம்பி முத்துலிங்கநாயக்கனை அரசனாக்கினார்கள். அவன் கொடிய அரசனானான். மறுபடி முத்துலிங்கனைத்தள்ளிச் சொக்கநாதனை அரசனாக்கினார்கள். முத்துலிங்கன் ஓடிப்போய் ரஸ்தம்கான் என்னும் மஹமதியவீரனுடன்சேர்ந்து இருவரும் திருச்சிராப்பள்ளியை வசப்படுத்திக்கொண்டார்கள். ரஸ்தம்கான் தன் நண்பனான முத்துலிங்கனைச் சிறைபண்ணிவிட்டுத் தானே ஸர்வாதிகாரியானான். இரண்டுவருஷகாலம் ரஸ்தம்கான் கொடுமைக்கு உட்பட்டு ஜனங்கள் தவித்தார்கள்.

1680-ம்ஆு மைசூர்ச்சேனைத்தலைவன் குமாரையன் திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டான். ரஸ்தம்கான் உள்ளே அகப்பட்டுக்கொண்டான். சொக்கநாதன் முதலானவர்கள் அவனைத்தாக்கி அவனையும் அவன்ஆட்களையும் நாசஞ்செய்துவிட்டார்கள்.

1682-ம்வருஷத்தில் சொக்கநாதன்நிலைமை மிகக்கேவலமாய்விட்டது. மைசூர்ச்சேனை திருச்சிக்கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்தது. உதவிபுரியவந்த மறவர்கள் கொள்ளையடிக்கவும் துரோகம்செய்யவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். சாம்பாஜியின்தலைவனான அரசுமலை ஒருபுறம், ஏகோஜி ஒருபுறம் சமயம்பார்த்துநின்றார்கள். இந்தநிலைமையிற் குமாரையனுக்கும் ஜிஞ்சித்தலைவனான அரசுமலைக்கும் கோரமான யுத்தம்நேர்ந்தது. குமாரையன் சிறைப்பட்டான். மைசூர்ச்சேனை ஓடத்தலைப்பட்டது. கோட்டைகள் எல்லாம் அரசுமலை வசப்பட்டன.

இதுவரை அரசுமலை தன்நண்பன் என்றும், தன்ராஜ்யத்தைக்காத்துத் தன்வசம் ஒப்புவிக்கவந்தவனென்றும், சொக்கநாதன் நம்பியிருந்தான். பாவம்! சொக்கநாதன்கதி கேவலமாயிற்று. நாடுகளையிழந்தான். சேனைகள் கைவிட்டன. செல்வமெல்லாம் அழிந்துவிட்டன. நண்பர்யாருமில்லை. பலவிதத்திலும் கெட்டுப்போனான். சாம்பாஜி மறுபடி திருச்சிராப்பள்ளியை முற்றுகையிட்டான். இந்தநிலைமையிற் பலவிதத்திலும் மனம்நொந்தவனாய் 1682-ம்வருஷம் சொக்கநாதன் மரணமடைந்தான்.

ரங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்பன்.
(1682—1688.)

கிழவன் ஸேதுபதி. இந்தநிலைமையில் இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானச் சரித்திரம் கொஞ்சம்அறியவேண்டிய தவசியமாகும். திருமலைநாயக்கனிடம் விசுவாஸமாயிருந்த சேதுபதி 36 வருஷகாலம் நாட்டையாண்டு இறந்துபோனான். அவனுக்குப்பிறகு அவன்தம்பிமகன் ராஜசூரியன் பட்டத்துக்குவந்தான். அவன் மதுரைத் தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பன்விரோதத்துக் குள்ளானான். தளவாய் ராஜசூரியனைத் தந்திரமாய்ப்பிடித்துத் திருச்சிராப்பள்ளிக்கோட்டைச் சிறையிலடைத்துவிட்டான். பட்டத்துக்குவந்த ஆறுமாதத்தில் ராஜசூரியன் சிறையிலேயே கொலைசெய்யப்பட்டான்.

ராஜசூரியனுக்குப்பிறகு அவனுடைய போகஸ்திரீபுத்ரனான ரகுநாதன் பட்டத்துக்குவந்தான். இவனுக்குக் கிழவன்சேதுபதி என்ற பட்டப்பெயருண்டு. 36 வருஷகாலம் அரசாண்டான். பட்டத்துக்குவந்தவுடன் தான் பட்டம்பெறவுதவியாயிருந்த இருவரைக் கொன்றுவிட்டான். தன் அதிகாரத்துக்குட்பட்ட ஒரு மறவன்மகள் காத்தாள் என்பவளை விவாஹம்செய்துகொண்டான்.

புதுக்கோட்டை ராஜ்யம். இந்தராஜ்யத்தின் முதல்தலைவன் சந்திரப்பன் சேர்வை. அவனுக்குப்பிறகுவந்தவன் பல்லவராயன்தொண்டமான். இவன் தன் நாட்டை இராமநாதபுர அதிகாரத்தினின்றும் பிரித்துத் தஞ்சாவூருடன்சேர்க்க எத்தனித்ததாக அறிந்து, கிழவன் அவனைத் தொலைத்துவிட்டுத் தன்மைத்துனனான ரகுநாதனைத் தொண்டமான் ஆக்கினான்.

சொக்கநாதன் திருச்சிக்கோட்டையில் ரஸ்தம்கான்கொடுமைக்குட்பட்டுத் தவிக்கையில், கிழவன் அவனைமீட்டிப் பரராஜகேஸரி என்ற பட்டமும் பெற்றான். இதற்கு ப்ரதிஉபகாரமாக, குமாரபிள்ளை என்பவனை இராமநாதபுரம் தளவாயாகச் சொக்கநாதன் அனுப்பினான்.

கி. பி. 1682-ம்ஆண்டில், சொக்கநாதன் இறந்ததும் அவன்மகன் ரங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்பன் என்ற 15 வயதுச்சிறுவன் பட்டத்துக்குவந்தான். 4, 5 வருஷகாலத்தில் ராஜ்யம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் நன்னிலைமைக்குவந்தது.

முத்துவீரப்பன் மிக்கசாமர்த்தியமும் சுறுசுறுப்புமுள்ளவன். எல்லாவிஷயங்களையும் தானேகவனிப்பான். ஒவ்வொரு ஸ்தலத்தையும்பார்ப்பதற்கு உதவியில்லாமல், தானே தனியாய்ச்செல்வான். இவன் காலத்திற் பிறநாட்டரசர்கள் நண்பர்களாகவே யிருந்துவந்தார்கள்.

மோகல்சக்ரவர்த்தியின்செருப்பு. மோகல்சக்ரவர்த்தி தன் செருப்பை யானையின் அம்பாரிமீதேற்றிச் சேனைகளுடன் சிற்றரசர்நாடுகளுக்கு அனுப்புவதுண்டு. தன்நகர்வந்ததும், சிற்றரசன் அதை எதிர்கொண்டழைத்துவந்து, அரண்மனையில், தன்சிங்காஸனத்திற் செருப்பையமர்த்தி உபசாரங்கள்செய்து காணிக்கையுடனும் கப்பத்துடனும் அனுப்பவேண்டுமாம். அதேமாதிரி முத்துவீரப்பன்காலத்திலும் திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் செருப்பு ராணுவக்கோலத்துடன் வந்து சேர்ந்தது. முத்துவீரப்பன் எதிர்கொண்டழையாமல், தன் தூதரையனுப்பித் தான் அசௌக்கியமாயிருப்பதால், செருப்பைமாத்திரம் உள்ளே அனுப்பும்படிக்கு வேண்டிக்கொண்டான். சேனைகளை வெளியேநிறுத்திவிட்டுச் சில முக்யஸ்தர்கள் செருப்பைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அரண்மனைவந்துசேர்ந்தார்கள். முத்துவீரப்பன் எதிர்கொண்டுவராமல், சிங்கர்சனத்திலமர்ந்தவாறே கம்பீரமாயிருந்தான். வந்தவர்கள் கோபாவேசத்துடன் அருகில்வந்து செருப்பைச் சிங்காசனத்தின்மீது எறிந்தார்கள். முத்துவீரப்பன் சிரித்துவிட்டுச் செருப்பைக் காலில்மாட்டிக்கொண்டு, ‘அடேயபல்களா! இன்னொருகாலுக்குச் செருப்பெங்கே?’ என்று அலக்ஷியமாய்க்கேட்டான். முக்யஸ்தர்கள் கோபத்துடன் நிந்தித்தார்கள். முத்துவீரப்பன்ஆட்கள் அவர்களை உதைத்து அவமானப்படுத்தித் துரத்திவிட்டார்கள். கோட்டைக்கு வெளியேயிருந்த சைநியமும் நாசம்செய்யப்பட்டது.

1686-ம் ஆண்டில் தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பன் அரசனுக்கு விரோதமாய்க் கலகஞ்செய்யத்தொடங்கினான். கிழவன்சேதுபதி அவனுடன்சேர்ந்துகொண்டான். ஆனால் இராமநாதபுரம் தளவாய் குமாரபிள்ளை மதுரையரசன்மேலுள்ளவிசுவாஸத்தால், அவ்விருவரையும் பிடித்து அரசனிடம் அனுப்ப முயற்சிசெய்தான். இந்தஸமாசாரம் தெரிந்த கிழவன் குமாரபிள்ளையைப்பிடித்துக் கழுவேற்றி அவன்குடும்பத்தையும் பல்வாறு ஹிம்ஸித்தான். பிறகு கிழவன்சேதுபதியும், தளவாய் வெங்கடகிருஷ்ணப்பனும் தஞ்சையினின்றும் துரத்தப்பட்ட

செங்கமலநாயக்கனுடன்சேர்ந்து மூவரும் மதுரைமீது படையெடுத்து வந்தார்கள். சிலசண்டைகளானபிறகு சமாதானமாய்முடிந்தது.

முத்துவீரப்பன்மரணம். 1688-ம் ஆண்டில் முத்துவீரப்பன் அம்மைநோயால் இறந்துபோனான். அப்பொழுது அவனுடைய ஒரே பட்டமஹிஷியான முத்தம்மாள் கர்ப்பவதியாயிருந்தாள். உடன்கட்டையேறமுயன்றாள். ஆனால் ப்ரசவமானதும் செய்துகொள்ளலாம் என்று மற்றவர்கள் தடுத்துவிட்டார்கள். ப்ரசவமாய்ப் பிள்ளைபிறந்தது. முத்தம்மாள் 4-ம்நாள் பன்னீரைக்குடித்து ஜன்னிபிறந்து உயிர்துறந்தாள்.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர், B. A., B. L.

௨

சிலவகுப்பார்களின்பட்டப்பெயர்களைப்பற்றிய குறிப்புகள்.

இத்தமிழ்நாட்டார்களுள், பலஜாதியர்களும், வகுப்பார்களும், உள்வகுப்பார்களும் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவகுப்பாரும் அவர்களுக்கேயுரிய ஒருபட்டப்பெயரை அவரவர்பெயருடன்சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். இப்பட்டப்பெயரைப்பற்றிச் சற்றுஆராயுங்கால் இந்நாட்டுப்பண்டைநாகரிகசம்பந்தமான பலவிஷயங்கள் வெளியாகின்றன. முற்காலத்தில் மிகக்கீர்த்தியுடன்அரசாண்ட பலஅரசர்களின் குலப்பெயர்களைப் பட்டப்பெயர்களாகப்பூண்டவகுப்பார்கள் சிலர் இன்றும் இருக்கின்றனர். அப்பெயர்களைக்கேட்கும்பொழுதே அதேபெயர்களைப் பூண்ட முற்காலத்து அரசர்களின்செய்திகள் நினைவுக்குவருகின்றன.

பல்லவராயன். இத்தென்னிந்தியாவில் முற்காலத்தில் அரசுபுரிந்த பலவமிசங்களுள், பல்லவவமிசம் ஒன்று. பல்லவஅரசர்கள் காஞ்சிபுரம், மாமல்லபுரம் முதலியநகரங்களைத் தங்கள்இராஜதானிகளாகக்கொண்டு, தென்தேசத்திற் பெரும்பாகத்தை ஆண்டார்கள். சோணாடு, கொங்குநாடு முதலான பழைய தமிழ்இராஜ்யங்களைக்கைப்பற்றித் தென்தேசத்துச் சார்வபௌமசக்ரவர்த்திகளாய் உத்தேசம் 4-ம்நூற்றாண்டுமுதல் 10-ம்நூற்றாண்டுவரை இவ்வரசர்கள் அரசாண்டார்கள். இக்காலத்திற்

பல்லவராயர் என்ற பட்டப்பெயர்பூண்டஜாதியார் முற்காலத்துப் பல்லவசக்ரவர்த்திகளுக்கு எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தமுள்ளவர்களா என்பது தெரியவில்லை. இச்சாதியார் கல்வியிலும் செல்வத்திலும் தாழ்ந்தநிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பண்டைக்காலத்துப் பல்லவ அரசர்களின்ஞாபகம்கூட இவர்களிடம் இருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. இவர்கள் ஒருக்கால்அவ்வரசர்கள்மரபினராகவேயிருந்து பிற்காலத்திற் சீர்குன்றித் தமது முன்மேன்மையின்நினைவையும் இழந்தவர்களாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். அரசர்கள் அல்லது சிற்றரசர்களிடம் ஊழியம்புரியும்வேலைக்காரர்கள் அந்தஅரசர்கள் அல்லது சிற்றரசர்கள் பெயரைத் தங்கள்பெயருடன்சேர்த்துக்கொள்ளும்வழக்கம் முற்காலத்திற் பரவியிருந்ததாய்த் தெரியவருகிறது. இவ்வழக்கத்தைக்கைப்பற்றிய பல்லவவரசர்களின் ஊழியக்காரர்களின்மரபினர்களே இக்காலத்துப் பல்லவராயர்களாக இருந்தாலும் இருக்கலாம்.

சாளுவர். இப்பெயர் சாளுக்கியர் என்றபதத்திலிருந்துவந்தது என்று எண்ணப்படுகிறது. சாளுக்கியர் என்பவர்கள், முற்காலத்தில் அரசுபுரிந்த ஒரு பிரபல ராஜவம்சத்தினர். இவர்களுள் மேலைச்சாளுக்கியர் கீழைச்சாளுக்கியர் என்று இரண்டுபிரிவுகள் இருந்தன. கீழைச்சாளுக்கியர் சோழநாட்டின் வடக்கிலுள்ள வெங்கிநாட்டை ஆண்டனர். மேலைச்சாளுக்கியர் அவ்வெங்கிநாட்டிற்குமேற்கே மேல்கடல்வரையுள்ள பெரியநாட்டை வெகுகீர்த்தியுடன் நீண்டகாலம் அரசாண்டார்கள். இவர்கள் ஆளுகைக்குட்பட்டநாட்டிற்குக் குந்தளராஜ்யம்என்றும் ஒருபெயருண்டு. இவர்கள் பன்றிக்கொடியுடையவர்கள். இவர்கள் நாட்டில் வழங்கிய நாணயங்களில் வராகம் (பன்றி) முத்திரிக்கப்பட்டிருந்ததால் அக்காலத்தில் அத்தேசத்து முக்கியநாணயத்திற்கு "வராகன்" என்று பெயர் ஏற்பட்டது. இன்றும் இப்பெயர் நம்நாட்டிலும் வழங்குகின்றது. மேலும் இச் சாளுக்கியஅரசர்கள் ஆதரவிலிருந்து அந்நாட்டிற்குப் பயன்படுமாறு விஞ்ஞாநேஶ்வரமுனிவர் என்றபெரியவர், "மீதாக்ஷரம்" என்ற வியவகாரசாஸ்திரம் எழுதினார். இந்தச் சிறந்தகிரந்தம் நமதுதேசம்முழுவதும் பரவி இக்காலத்திலும் இந்தியர்கள்கொண்டாடும் வியவகாரகிரந்தங்களுள், தலைமைபூண்டதாக இருக்கிறது. சோழராஜ்யம் பிரபலமடைந்து மற்றஅரசர்கள் சோழர்களுக்குள் அடங்கினகாலத்திலும் இச்சாளுக்கியர் சோழர்களுடன் ஒயாப்

போர்புரிந்துவந்தனர். சோழஅரசர்கள்பெண்களைச் சாளுக்கியர்மணந்தும் சாளுக்கியஅரசர்கள்பெண்களைச் சோழஅரசர்கள்மணந்தும் இருக்கின்றனர். சோழர்களுள் வெகுகீர்த்திபெற்றுப் பல தமிழ்நூல்களிற் பலவாறு புகழப்பட்டிருக்கிற குலோத்துங்கசோழன், தந்தை வழியிற் சாளுக்கியனும், தாய்வழியிற் சோழனும் ஆவன். பில்ஹணர் என்ற வடமொழிக்கவியும், சாளுக்கியஅரசரின் ஆதரவின்கீழ் முதற் புலவராகஇருந்து வித்யாபதி என்று பட்டம்பெற்றார். இவர், இயற்றிய "விக்கிரமசரிதம்" என்னும்நூலின் கதாநாயகனும் சாளுக்கிய விக்கிரமாதித்தனே. இவ்வாறு பலவித்திலும் மேன்மைபெற்று இக்காலத்தும் தங்கள்ஆட்சியின்அறிகுறிகள் பரவிநிற்கும்படி பலநூற்றாண்டுகள் அரசாண்ட சாளுக்கியஅரசர்களுக்கும், இக்காலத்திற் சாளுவர் என்று பட்டப்பெயர்பூண்டு இருக்குமிடமும் தெரியாது ஒடுங்கியிருக்கும் சாதியாருக்கும் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தம் உண்டா என்பது புலப்படவில்லை. இவர்களும் அவ்வரசர்கள்வமிசத்தினரோ அல்லது அவ்வரசர்களின் ஊழியர்களின்மரபினரோ.

காலிங்கராயர். இப்பட்டப்பெயர்பூண்டவர்களும், கல்வியிலும் செல்வத்திலும் தாழ்மையுற்றவரே. இப்பெயரும் "கலியரான்" என்று வழங்குகிறது. கலிங்கம் என்பது, இப்போது சென்னைராஜதானியின் வடபாகமாயும், ஒரிஸ்ஸாவின் தென்பாகமாயும் உள்ள நாடு. சோழராஜ்யம் பிரபலமடைந்தகாலத்திற் கலிங்கஅரசர்கள் சோழர்களுக்குட்பட்ட சிற்றரசரானார்கள். குலோத்துங்கசோழராஜன்காலத்தில் அக்காலத்துக் கலிங்கஅரசன் சிலவருடங்களாய்க் கப்பம்கட்டாமல்மறுக்கச் சோழன் தனது தண்டநாயகனான கருணாகரத்தொண்டைமானை அனுப்பிக் கலிங்கத்தை வென்றான். இச்செய்தியைக்குறித்தே சயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப்பரணி பாடியிருக்கிறார். தமிழர்களுக்குக் "கலியரான்"என்னும் இப்பட்டப்பெயர், கலிங்கஅரசன் இறுமாந்து திறைமறுத்ததையும், குலோத்துங்கசோழன் அவனைவென்று"கலிங்கத்துப்பரணிகொண்டதையும் நினைப்பூட்டுகிறது.

(தொடரும்.)

G. A. சுந்தரம் ஐயர் B. A., B. L.

1916-ஞு ஜூலைமீ 8உ காலை 10-மணிக்கு நடந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாஹ ஸபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

:o:

1. மாட்சிமைதங்கிய இராமநாதபுரம் ராஜா ஹிஸ் ஹைனெஸ் பா. இராஜராஜேஸ்வரசேதுபதியாகிய முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள் —அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-௱-௱-ஸ்ரீ கான்பகதூர் H. அப்துல்சுபான் சாஹிப் அவர்கள்.
3. „ R. இராகவையங்காரவர்கள்.
4. „ V. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியவர்கள் B. A., B. L
5. „ T. N. சுந்தரராஜையங்காரவர்கள் B. A., B. L.
6. „ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B. A., B. L.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்:—

I. 1916-ஞு மே, ஜூன்மீங்களின் வரவுசெலவு கணக்குகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

II. சென்ற நிர்வாகசபை மீட்டிங்குக்குப்பிறகு சங்கம் மூலதனத்துக்காகவும் கட்டிடத்துக்காகவும்பொருளுதவிசெய்த காரைக்குடி மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ஆவி. பள. மு: சிதம்பரம்செட்டியாரவர்களைச் சங்கத்தின் சாசுவத அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

III. 1916—17-ம்ஞுத்திய வரவுசெலவுக்கு உத்தேசமதிப்புத்திட்டம் (Budget) அடுத்த மீட்டிங்குக்குக்கொண்டுவரத் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IV. உதவிப் பத்திராதிபர் இராமாநுஜஐயங்கார் 10½ நாள் காஷுவல் லீவ் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

(Signed) B. Raja Rajeswaran,
President,
Madura Tamil Sangam.

8—7—1916.

(True copy.)

உ

கடவுள்துணை.

*ஆகாப்பத்து.

பெற்றோரைப் பேணா திருத்தல் பிறங்கொளிசேர்
கற்றோரைக் கண்டுவணங் காதிருத்த—லுற்றோர்கள்
சொன்ன மொழிதவிர்தல் சூதாட லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (1)

ஆசா னடியிணைபோற் றாதிருத்த லன்பகேள்
காசாசை கொண்டு கலங்கிநிற்றல்—கூசாது
முன்னோர்முற் பேசன் முனித லிவைநான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (2)

இயற்கையே யன்றி யிறைவனிலை யென்னு
மயற்கைகா ளாதன் மறத்தல்—செயற்கைவிட்டுப்
பொன்னே பிரிதல் புலாலுண்ண லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (3)

கடவுளையெண் ணாதிருத்தல் கன்மனத்த னாத
லிடமிதுவென் றெண்ணி யிடரைத்—திடங்கொண்டு
பின்னின்றாற் காக்கல் பிறழ்ந்துரைத்த லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (4)

நண்ணாருண் டென்றுரைத்த னாணற்போற் றாதிருத்தன்
மண்ணோர் மகிழநட வாதிருத்த—லெண்ணாதிஃ
தென்னா மெனவிகழ்த லென்மனமே யிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (5)

வயிறு வளர்ப்பானன் மான மிழத்தல்
செயிர்கொண் மனத்தாற் றிரித—லுயிர்காக்கு
மன்னனை தண்டன் மதுவுண்ண லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (6)

சோகத்த னாத றுடியிடையார் தோண்மேவு
மோகத்த னாதன் முனேபுகழ்ந்து—போகவிட்டுப்
பின்னின் றிகழ்தல் பிதற்ற லிவைநான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (7)

ஆழ்வயிரங் கொள்ள லமையா திருந்துயங்கல்
பாழ்மனத்த னாகிப் படிக்காது—வாழ்நாளைக்
கொன்னே கழித்தல் கொலைசெய்த லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (8)

* இதனை, ஆக்கியோர் அநுமதியின்றி எவரும் பிரசுரித்தல்கூடாது.

அன்பிறந்த நெஞ்சத்த னாத லனுவெனுமீத்
தின்பமுறா தேங்கி யிரந்துண்ணன்—முன்பிறந்த
நன்னா டிகழ்த னடுநீங்க லிந்நான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (9)

வீண னுடனிருத்தல் வீடுவேண் டாதிருத்தன்
மாணின் மனத்தான் மடிந்திருத்தல்—பேணியே
தன்னயத்த னாயிருத்த றக்கோ யிவைநான்கு
முன்னற்கு மாகா வுணர். (10)

சுபம்.

ஊ. சா. வேங்கடராமன்,
தண்டமிழ்த்தொண்டன்,
கும்பகோணம்.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

1. இராமசரிதமானசம் என்னும் துளசீராமாயணம்:— (தமிழ் வசனம்) இது, ஹிந்திபாஷையிலிருந்து ஸ்ரீ-உ. வே. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் B. A., L. T. அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, இரண்டுமாதத்துக்கொருமுறை ராயல் 160 பக்கங்கொண்டதொரு சஞ்சிகையாக வெளியிடப்பெற்றுவருகிறது. இதன் முதலாவதுசஞ்சிகை வரப்பெற்றுப் பார்வையிடப்பட்டது. மொழிபெயர்ப்பமைதியும் பதிப்பமைதியும் மிகவும்திருப்திகரமாகவே காணப்படுகின்றன. இதன் முதனூலின்பெருமையைத் தமிழர்கள் நன்கறிவதற்கு இது சாதனமாயிருப்பதுமன்றிப் படிப்பவர்க்குப் புலமைத்திறமையைப் புகட்டவல்லதாயுந் தெய்வபக்தியைத் திறப்படுத்துவதாயுமிருக்கிறது. இதிற் சொல்லப்படும்விஷயங்களுக்கு வேதம், உபநிஷத், இதிகாசம், புராணம்முதலிய கிரந்தங்களிலிருந்தும், ஆங்கிலத்தில் ஷேக்ஸ்பியர்நாடகமுதலியவற்றிலிருந்தும் ஆங்காங்கு மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டுவருகின்றன. வடமொழியல்லாத பிறபாஷைகளிலிருந்து தமிழில், சிறந்த மொழிபெயர்ப்புநூல்களையிட்டுதற்கு இது முதலில் வழிகாட்டியாயிருப்பதால், தமிழபிமானிகளெல்லோராலும் இது ஆதரிக்கத்தக்கதே. இதன் ஒவ்வொரு சஞ்சிகைக்கும் விலைரூபா ஒன்றேகால். கிளேஸ்காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்ட சஞ்சிகையொன்றுக்கு விலைரூபா ஒன்றரை. 8 சஞ்சிகையில் முடியக்கூடும். வேண்டுவோர், பண்டிட், டி. ஆர். கிருஷ்ணாசாரியர், மத்வவிலாச புக்டிப்போ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ் என்றவிலாசத்துக்கெழுதிப் பெறலாம்.

2. ஐரோப்பியயுத்தம்:-இது, சென்னை ஜநாபிமானிப்பத்திரிகையின் அதிபராகிய ஸ்ரீ-ஜி. ஏ. வைத்யராமன் பி. ஏ. அவர்களால் தமிழில் எழுதப்பட்டது. இதில், இப்பொழுதுநடந்துகொண்டிருக்கிறஐரோப்பியயுத்தம் உண்டானதற்குக்காரணமும், யுத்தத்தில் சம்பந்தப்பட்ட தேசங்களினுடைய வலிமையின்அளவும், நூதனயுத்தமுறைகளும், இந்தயுத்தத்தில் சாஸ்திரஞானம் இவ்வளவு உபயோகப்படுகிறதென்பதும் இன்னும்பிறவும் நன்குவிளக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னும், இதில் யுத்தத்திற்சேர்ந்துள்ள அரசர்முதலிய முக்கியஸ்தர்களைப்பற்றியகுறிப்புக்களும், அவர்படங்களும், கப்பற்படை, ஆகாயவிமானங்கள், கோட்டைகள், பீரங்கிகள், கிடங்குகள்முதலியவற்றின் விவரமும், தேசபடங்களும், விஷயசூசிகையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகம் நாற்பதுஅத்தியாயமுடையது. கிரௌன் பதினாறுபக்கவடிவில் 400 பக்கங்களுடையதாய் நல்லகடிதத்தில் அழகாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்பெண் இருபாலாரும்படிக்கும்படி தெளிவானநடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன்விலைரூபா ஒன்றரை. ஜநாபிமானியின் சந்தாதார்களுக்குமட்டும் ஒருரூபா விலைக்குக் கொடுக்கப்படுமென்று தெரிகிறது. வேண்டுவோர் மெஸர்ஸ். ஜி. ஏ. வைத்யராமன் அன்ட்கம்பெனி, 3. 4. கொண்டிசெட்டிதெரு, ஜார்ஜடவுண், மதராஸ் என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

---

3. ஜநோபகாரி:—இது, கல்வி, வியவசாயம், வியாபாரம், கைத்தொழில்முதலிய பலவிஷயங்களைக்கொண்டு, மாதம் ஒருமுறைவெளிவரும் தமிழ்ப்பத்திரிகை. இதன் முதற்றொகுதியின்பத்தாம்பகுதி நமது பார்வைக்குவந்தது. இதில் ஜெர்மானியரின்வியாபாரமுறைகள், த்யாகராஜஸ்வாமிகள், கைத்தொழில்கமிஷன், ஔவை, மாணவர்களும் ஜனசமூகஉழைப்பும், இந்தியாவைப்பற்றிய சில கணக்குவிவரங்கள் என்ற தலைப்பெயரிட்டவியாசங்களும் பிறவும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. வியாசங்களின் நடை எல்லோருமறியும்படியமைந்துள்ளது. உள்நாடுகளுக்கு இதன்வருடச்சந்தா ரூ. 3. தனிப்பிரதிஅணா 5. மாதிரிக்காப்பிஅணா 1. வெளிநாடுகளுக்கு வருடச்சந்தா ரூ. 4—8—0. தனிப்பிரதி அணா 6. மாதிரிக்காப்பி அணா 2. வேண்டுவோர், மானேஜர், ஜநோபகாரிஆபீஸ், வேலூர் என்றவிலாசத்துக் கெழுதிப் பெறலாம்.

---

4. தியானக்கிரமவிஷயம் :— இது, பென்ஷன்தாசில்தார் ஸ்ரீ K. S. இராமசந்திரஐயரவர்களால் ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இதில், மனம் பரிசுத்தமடைதற்குத்தியானிக்கவேண்டிய விஷயங்கள், தினஸரிஅப்பியாசம், வாரஅப்பியாசம், மாசஅப்பியாசம் என மூன்றுவகையாகப்பகுத்து விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது முன்பு பூர்ணசந்திரோதயம் என்னும்பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டு இப்பொழுது புத்தகரூபமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா 4. வேண்டுவோர் மதுரைப் பிரம்மஞானமந்திரத்தில் விலைக்குப்பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.